HALKIN KURTULUŞU

8

22 MART 1976/250 KRŞ

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Ata Yıldırım'ın Ailesi Cenazeyi Vermeyen Polise Karşı Koydu

Faşist katiller tarafından öldürülen Ata YILDIRIM'ın cenazesi polis ailesinden de kaçırarak gömdü.

Faşist MC iktidarının polisi Ata YILDIRIM'ın cenazesini ailesinin ve devrimci arkadaşlarının gömmesine izin vermedi. Devrimci kardeşlerinin cenaze törenine katılmak için toplanan binlerce devrimciye panzerlerle saldırdı.

Ata YILDIRIM'ın annesi, babası ve kardeşleri "katillerin Abidin paşa Ülkü Ocağında yuvalanan faşistler olduk

De. 6.da.

Ata Yıldırım'ın ağabeyi cenazeyi vermeyen polislerin üzerine yürüdü.

Hakim Sınıflar Ege Denizi Üzerinde Bir Savaş Havası Yaratmak İçin İki Ülke Halkı Arasında Düşmanlığı Körüklüyorlar

TÜRKİYE ve YUNANİSTAN HALKLARININ ORTAK DÜŞMANI İKİ SÜPER GÜÇ VE HAKİM SINIFLARDIR

Halk düşmanı MC iktidarının bakanları ve sözcüleri, Yunanistan'ın karasularını 12 mile çıkarmasının doğuracağı "siyasi ve askeri sonuçlar"dan dem vuruyorlar.

Genel Kurmay Başkanlığında hazırlanan raporlarda Ege denizindeki araştırmaların engellenmesinin savaş sebebi sayılması gerektiği bildiriliyor. Milli Güvenlik Kurulu toplantılarında bu raporlara uygun kararlar alındığı açıklanıyor.

Ege denizinde deniz ve hava tatbikatları düzenliyor. Sınır bölgelerinde harekatlar yapılıyor. Hava tatbikatları sırasında Yunanistan'ın ilan ettiği 10 millik hava sahasına girildiği, ancak Yunan makamlarının buna ses çıkaramadıkları hakkında açıklamalar yapılıyor. Doğu'da düzenlenen tatbikatlarda ordunun saldırgan gücü sergileniyor.

Hakim sınıfların gerici basını, Ülkemizin zenginliklerini emperyalistlere peşkeş çeken işbirlikçilerin yıllardır bu durumu savunan gazeteleri, "Ege denizindeki ulusal çıkar ve haklarımız"dan ve bunların elde silah "korunması" gerektiğinden söz ediyorlar. En büyük burjuva gazetelerinde, Kıbrıs işgali öncesine benzer şekilde savaş naraları atılmaya başlandı. Askeri tatbikatların haberleri bol resimli bir şekilde ve en büyük harflerle veriliyor. Ordunun saldırgan gücüne methiyeler düzülüyor.

MC partilerinin sözcüleri olan gazeteler "Yunan adalarının Alman usulü işgal edilivermesi" gerektiğini bağırıyorlar.

Radyolarda gene Osmanlı fetihlerinin ve yağmalarının programları düzenleniyor. Kıbrıs işgali programları yapılıyor. Yunan halkının nasıl eski bir düşman olduğunu anlatılıyor. Yunan halkına karşı düşmanlık körükleniyor.

İşbirlikçi hakim sınıflar, böylece ülkede bir savaş havası yaratmak, ulusal saldırganlığı yaymak, uluslar ve halklar arasında düşmanlığı körüklemek istiyorlar. Onlar halkımıza Yunan halkına karşı düşmanlığı benimsetmeye ve bir savaş havası yaratarak ve bu temel üzerinde ulusal duyguları çarpıtarak, sömürerek dikkatleri dışarı çekmeye çalışıyorlar.

AKDENİZ VE EGE'DEKİ DURUM; AKDENİZ'İN EZİLEN ULUSLARINA VE HALKLARINA DEĞİL, İKİ SÜPER GÜÇ VE İŞBİRLİKÇİLERİNE YARIYOR.

Bugün dünyada genel bunalımın derinleşmesi ile birlikte, dünyanın bütün temel çelişmeleri arasında emperyalizm ile sosyal-emperyalizm arasındaki çelişme de özellikle keskinleşmiştir. İki süper güç, ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi arasındaki dünya egemenliği için mücadele düne göre daha hızlı bir şekilde yeni bir dünya savaşına doğru gitmektedir. Yeni bir dünya savaşının muhtemel odak noktası Avrupa ve Akdeniz olacaktır. İki süper güç, başta kendileri olmak üzere bütün dünya ülkelerini hızla silahlandırmaktadırlar. Zaten onlar aynı zamanda dünyanın en büyük iki silah tüccarıdırlar.

Akdeniz ve Ege'deki durum ve bu buhranın devamı, iki süper güce ve onların işbirlikçilerine yaramaktadır. Onlar Akdeniz ve Ege'deki buhranı kızıştırmakta ve sürekli kılmaya çalışmaktadırlar. ABD ve Sovyet sosyal-emperyalistleri bu yolla hem bu bölgenin hızla silahlanmasını sağlayacak hem de bu bölgede savaş durumunu sürdürecek lerdir. Onlar bu buhran temeli üzerinde hegemonya çatışmasına hız verebileceklerdir.

AKDENİZ VE EGE'DEKİ BUHRAN İKİ SÜPER GÜCÜN YANINDA HER ÜLKEDEKİ İŞBİRLİKÇİ HAKİM SINIFLARA YARIYOR. BİZİM ÜLKEMİZDEKİ İŞBİRLİKÇİ HAKİM SINIFLAR BU YOLLA BİR SIRA GERİCİ TEDBİRLERİNE BİR KILIF HAZIRLAMAYA VE ÜLKEDEKİ SİYASİ BUHRANI GEÇİCİ DE OLSA GİDERMEYE ÇALIŞIYORLAR.

İşbirlikçi hakim sınıflar halk düşmanı MC iktidarı eliyle, faşist tırmanışın bir parçası olarak bir sıra gerici faşist kanun tasarısını meclise getirdiler. Onlar faşist saldırı ve uygulamaları kanunlaştırmek ve böylece onları kurumlaştırmak ve daha da azgınlaştırmak istiyorlar. Ege üzerinde bir savaş durumu yaratarak halkın ulusal duygularını çarpıtmaya ve sömürmeye, "Milli birlik bu dönemde her şeyden fazla gereklidir", "Milli bütünlüğü ve beraberliği bozanlar" lafları üzerine kurulu yalanlarla bu gerici kanun tasarılarına sahte gerekçe hazırlıyorlar. Onlar bir yandan da halkın dikkatini Ege denizi meselesine çekmeye ve bu tasarıların sessiz sedasız meclisten geçmesini ve kanunlaşmasını sağlamaya çalışıyorlar.

Onlar savaş demagojisi temeli üzerinde halkın ulusal duygularını sömürerek, gelişen halk hareketini ve sınıf mücadelesini saptırmak, hakim sınıflar içerisindeki çelişkileri yumuşatmak ve böylece var olan siyasi buhranı geçici de olsa çözme yolunu arıyorlar.

Bu yollarla rüşvet ve yolsuzluk olaylarının, kapitalizmin yayılan kokuşma ve ahlaksızlığının üzerini örtmeye halkın dikkatini bunların üzerinden başka yerlere çekmeye çalışıyorlar.

De.sa.6'da

HAYAT PAHALILIĞINA, FAŞİST BASKI VE ZULME KARŞI HALKIN MÜCADELESİNİ GÜÇLENDİRELİM! YURTSEVERLERİN GÜÇBİRLİĞİNİ YÜKSELTELİM!

Antep Halkı Faşizme Karşı Tek Bir Yumruk Olarak Yürüdü

GAZİANTEP ANTİ-FAŞİST GÜÇBİRLİĞİ'NİN DÜZENLEDİĞİ MİTİNGE 20 BİNDEN FAZLA ANTEP'Lİ YURTSEVER KATILDI.

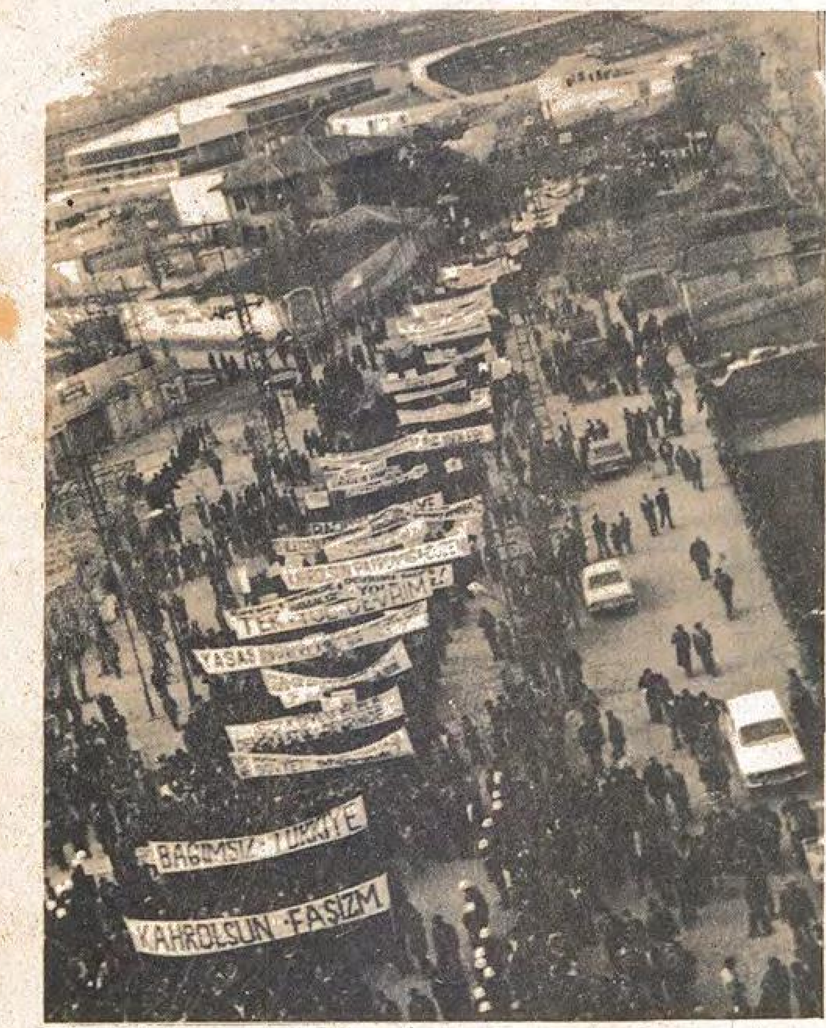
Bir süre önce Gaziantep'te 11 örgütün katılmasıyla kurulan Gaziantep Anti-Faşist güçbirliği'nin faşizmi ve katlıamları lanetlemek üzere düzenlediği "Faşizmi ve Katliamları Protesto" miting ve yürüyüşü 7 Mart günü yapıldı. Miting ve yürüyüşe katılanların sayısı güçbirliğinin gerçekten başarılı olduğunu gösterdi, böylece miting, faşizme ve katliamlara karşı yükseltilen kararlı bir mücadele olmasının yanında güçbirliğini engellemeye çalışanlara karşı da güçlü bir cevap oldu.

Miting ve yürüyüş polisin ve faşist savcı yardımcısının bütün engelleme çabalarına rağmen yapıldı. Gaziantep halkı faşist tırmanışa karşı bütün yurtta yükselmekte olan mücadeleye aktif bir şekilde katıldı. Faşizme karşı hareket birliği yolunda ileri bir adım attı, anti-faşist mücadele bayrağını yükseltti.

Faşizme karşı tek bir yumruk halinde kenetlenen Antep'li yurtseverler faşist diktatörlüğü gerçekleştirmek yolunda yürüyen hakim sınıfların yüreğine korku saldılar, tüm güçleriyle faşizme karşı olduklarını ve faşizme karşı mücadelede kanlarının son damlasına kadar savaşacaklarını haykırdılar.

Yürüyüşe 20 bin, Mitinge ise 25 binden fazla Gaziantepli katıldı. Miting ve yürüyüşe ka-

De.sa.6'da

Gaziantep halkı faşizme karşı bütün yurtta yükselmekte olan mücadeleye aktif bir şekilde katıldı.

Ankara'daki "Faşizmi Protesto Mitingi"ne 50 Bin Kişi Katıldı

TİP, TSİP VE AYÖD'LÜ REVİZYONİSTLER MİTİNGDE DEVRİM ANDINI DAHİ İÇİRMEDİLER.

Ankara'da düzenlenen "Faşizmi ve kıyımları Protesto Mitingi", "MC iktidarının bütün gücüyle baltalamaya çalışmasına rağmen 50 bin kişinin katılmasıyla yapıldı.

Polisin miting öncesinden başlayan ve izinli afişlerin yapıştırılmasını engelleme çabaları, miting günü daha da artmıştır. Şehrin

Ankara'daki miting ve yürüyüş güçlü bir anti-faşist gösteri oldu.

giriş çıkışını kontrol altına alan polis, yurdun çeşitli bölgelerinden gelen devrimcilerin yurtseverlerin ve demokratların mitinge katılmasını önlemeye çalışmıştır.

Düzenlendiği günden itibaren mitinge ipo-

De.sa.6'da

Diyarbakır'da Binler, Faşizme ve Milli Zulme Karşı Yürüdü

Diyarbakır Eğitim Enstitüsü öğrencileri faşist baskılara, milli zulme ve gerici eğitime karşı 29 Şubatta bir yürüyüş düzenlediler.

Faşist baskıların ve milli zulmün birlikte yürütüldüğü Diyarbakır'da bir avuç faşist okullarda örgütlenmeye çabalıyor. Faşist komandolar, özellikle Diyarbakır Öğretmen Lisesinde toplu bir saldırıya geçmeye hazırlanıyorlar. Böyle toplu bir saldırıyı gerçekleştirmeden önce de, okulun yüzde doksanını oluşturan devrimci öğrencilerin yatakhanelerine saldırıyorlar. Saldırılarını faşist müdürün ve yardımcısının yardımıyla gerçekleştiriyorlar. Polis de, her yerde olduğu gibi faşistlerin yanında yer alıyor. Okul idaresi ve polis baskılarını 36 yurtsever öğrencinin okuldan atılmasına kadar vardırdılar.

De.sa.6'da

İmranlı Halkı Şehidini Bağrına Bastı

POLİS, İŞÇİ HÜSEYİN GÜZEL'İN CENAZESİNİ İZMİR'DEN KAÇIRMIŞTI.

8 Mart günü faşist katil Serdar Turan tarafından kahpece katledilen İşçi Hüseyin Güzel'in cenazesi İzmir Devlet hastanesinden MC iktidarının polisleri tarafından kaçırılmış, hiç bir il ve ilçeye uğratılmadan ilçemize kadar getirilmiştir.

İmranlı halkı şehidi bağrına basmış ve büyük bir cenaze töreni düzenlemiştir. Halkın bu içten davranışı ve kabaran anti-faşist mücadele dalgası ilçedeki gericileri telaşa düşürmüştür.

Halkın kenetlenmesi ve kararlılığı Faşist MC iktidarını o kadar korkutmuştur ki başta İşçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk olmak üzere halk düşmanı partilerin Sivas il ve ilçe başkanları ve adamları gece yarısı ilçemize gelerek bir takım komplolar tezgahlamışlardır. İlçedeki devrimcileri ve yurtseverleri baskı altına almak için kolluk kuvvetlerini harekete geçirmişlerdir. Yapılan "cenaze törenine katıldıkları" gerekçesiyle 270 öğrenci, 25 öğretmen ve bir kısım işçi ve köylü gözaltına alınmış, haklarında ceza davası açılmıştır.

Ayrıca öğretmen ve memurlar için idari kovuşturma yapılmaya başlanmış ve bu amaçla tören günü 18 müfettiş özel olarak görevlendirilmiştir. Bu müfettişlerin tahkikatı sonucu

gerici Sivas Milli Eğitim Müdürünün devrimci,

De.sa.6'da

Baskı, terör ve zulüm halkımızın gelişen mücadelesini durduramıyacaktır.

Yüzlerce Eğitim Ensitütüsü Öğrencisi Tek Bir Ağızdan Haykırdı

POLİS VE PANZER GÖLGESİNDE EĞİTİME SON!

İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencileri akademik-demokratik haklarının gasbedilmesini ve 46 arkadaşlarının tutuklanmasını ve ayrıca bir arkadaşlarının daha, okul önünden alınarak faşistlerin yaraladığı bir karı-kocayı yaraladığı gerekçesiyle tutuklanmasını ve genel olarak, işbirlikçi hakim sınıfların gerici baskılarını protesto etmek amacıyla bir miting düzenlediler.

Hakim sınıfların ve onun maşalarının, halkın demokratik mücadelesine gösterdiği hoşnutsuzluk burada da bir kere daha açığa çıktı. Mitingden iki akşam önce, duyuru afişlerini asan yurtsever öğrenciler karakollara çekildiler. Miting günü sabahı, çevreden, ses tesisatının kurulması için gerekli elektiriğin alınması engellendi. Miting tertip komitesi sürekli olarak, mitin-

De.sa.6'da

GAZETEMİZİN ÜCRETSİZ "PARİS KOMÜNÜ" EKİNİ BAYİİNİZDEN İSTEMEYİ UNUTMAYINIZ.

"PARİS KOMÜNÜ'NE BAKIN: İŞTE PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ BUDUR"

teori yolumuzu aydınlatıyor

Sınıflı toplumların hepsinde mücadele eden sınıfların ana hedefi kendi siyasi iktidarlarını kurmak ve sürdürmektir. Siyasi iktidarı elinde tutan sınıf toplum hayatının bütün yönlerini kendi sınıfsal çıkarlarına uygun olarak etkiler, yönetir. Proletaryanın siyasi iktidarı nasıl ele geçirebileceği, hangi biçimde sürdürebileceği konusu, geçmişte olduğu gibi günümüzde de gerçek marksist-leninistlerle, reformist ve revizyonistleri ayırmaya yarayan, reformizmin ve revizyonizmin işçi sınıfı düşmanı yüzlerinin açığa çıkmasına yarayan mihenk taşıdır. Paris Komünü dünya proletaryasına, bu konuda paha biçilmez bir miras bıraktı. Proleter cesaret, kararlılık ve fedakarlık örnekleriyle dolu olan Komün, aynı zamanda proleter iktidar biçiminin yaratıcısı olma şerefini de taşır. Paris Komünü sınıf mücadeleleri tarihinde işçi sınıfı iktidarının yani proletarya diktatörlüğünün ilk örneği oldu. 72 gün gibi kısa sürmesine rağmen Komün'ün proletaryaya sınıf mücadelesinde kazandırdığı dersler bugün dahi canlılığını ve geçerliliğini korumaktadır. Proletarya diktatörlüğü'nün önemini ve gerekliliğini göz ardı etmeye, onu budayıp canlılığını yok etmeye çalışan burjuvaziye ve burjuvazinin hizmetkarları olan reformist ve revizyonistlere Engels Paris Komünü'nü örnek olarak gösteriyordu: "Paris Komünü'ne bakın. İşte Proletarya Diktatörlüğü budur."

İKTİDARI BURJUVAZİNİN ELİNDEN SÖKÜP ALMAK ANCAK ŞİDDETE DAYANAN DEVRİM YOLUYLA OLUR.

Proletarya kapitalist toplumun en devrimci sınıfıdır. İnsanın insan tarafından sömürüldüğü, emekçi sınıfların baskı altında tutulduğu, sınıflar arasındaki eşitsizliğin ayrıcalığın her geçen gün büyüdüğü, yoksulluğun ve açlığın kol gezdiği zorbalık düzeninin, kapitalizmin kökünü kazımak proletaryanın tarihi görevidir. Proletarya bütün emekçi sınıflara karşı, insanlığa karşı bu görevi başarmakla sorumludur. Bunu başarabilmek içinse, herşeyden önce, burjuvaziyi iktidardan alaşağı etmek ve kendi sınıf iktidarını kurmak zorundadır. İktidarı burjuvazinin elinden söküp almak ancak şiddete dayanan devrim yoluyla olur. Tarihte hiç bir sömürücü sınıf iktidarı gönüllü olarak terketmemiştir. Açıktır ki burjuvazi de aynı şekilde davranacaktır. Burjuvazinin, emekçi halkın kanını emmeyi, emekçilerin ürettiği ürünlere çalışmadan el koymayı, sömürüsünü sürdürebilmek servetlerini güvenlik altında daha da arttırabilmek için baskı ve zulüm uygulamaktan hiç tepki göstermeden, direnmeden vazgeçebileceğini düşünmek saflıktan da öte ahmaklıktır. Sömürü ve zulüm düzeninin yıkılması, proletaryanın siyası iktidarı ele geçirmesi burjuvaziyle birlikte bütün sınıfların ve sınıf farklılıklarının yokoluşunun, tarihe gömülüşünün başlangıcıdır. Proletaryanın iktidarı ele geçirmesi burjuvazi için ölümün başlangıcıdır. Nefes borusunun tıkanması demektir. Burjuvazinin böyle bir duruma hiçbir direnç göstermeden boyun eğebileceğini, kaderine razı olup uslu uslu ölümünü bekleyebileceğini zannedenler proletaryaya değil burjuvaziye hizmet edenlerdir. Proletarya, başta yoksul köylülük olmak üzere burjuvazinin sömürü ve zulmü altındaki emekçi sınıf ve tabakalarla ittifak kurarak devrimci şiddet yoluyla burjuvazinin iktidarına son verir. Burjuvazinin emekçi halkı horlayan, ezen ve sömüren devlet cihazını parçalamak, dağıtmak zaferin ilk şartıdır. Revizyonistler Marksizmin-Leninizm'in bu temel gerçeğini inkar etmekte, gizlemek için bin dereden su getirip, yeni yeni teoriler icat etmekteler. Ama Paris Komünü deneyi, Komün'ün açtığı yolda ilerleyen Lenin'in önderlik ettiği Rus proletaryasının 1917 deneyi ve devrimini gerçekleştirmiş diğer halkların deneyi onların sahtekarlıklarını açığa çıkartıyor. Marks ve Engels Komün'ün kazandırdığı tecrübeleri değerlendirerek Komünist Manifestoda tek değişikliği bu konuda yaptılar. Komünist Manifesto'ya 1872 yılında ortaklaşa yazdıkları son önsözde şunu belirtiyorlardı: "Paris Komünü özellikle bir şeyi işçi sınıfının hazır bir devlet makinesini ele geçirip onu kendi hesabına kullanmakla yetinemiyeceğini ispat etmiştir."

PARÇALANAN BURJUVA DEVLET CİHAZININ YERİNE PARİS HALKI NE KOYDU?

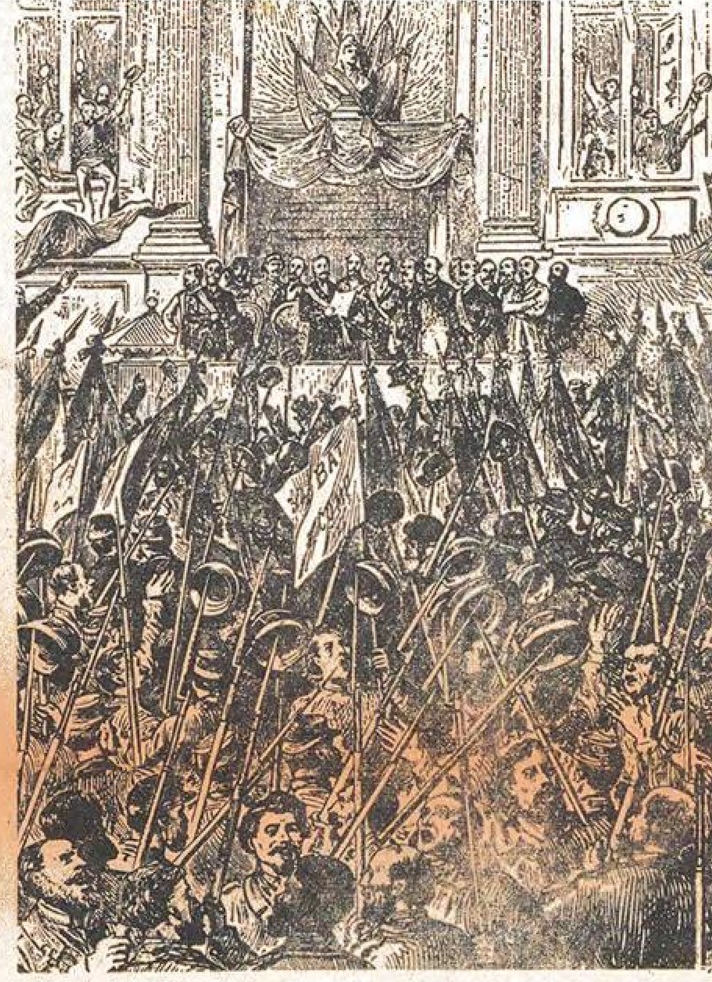
Peki, şiddet yoluyla parçalanan burjuva devlet cihazının yerine proletarya ne koymalıdır? Sınıfsız toplumun gerçekleşmesine, kadar geçen süre içinde proletaryanın siyasi iktidarı hangi biçimde sürdürülecektir? Proletarya devrim düşmanlarına karşı devrimini nasıl koruyacaktır? Sosyalist ekonomiyi nasıl kuracaktır? Paris Komünü bu soruların cevabının ilk örneğidir. Marks'a göre: "Komün, esas itibariyle bir işçi sınıfı hükümeti, ürünlere sahip çıkanlar sınıfına karşı üreticilerin sınıf mücadelesi sonucu emeğin ekonomik kurtuluşunu gerçekleştirmek için nihayet bulunmuş bir politik biçimdi."

Devlet, toplumun sınıflara bölünmesiyle, sınıf çelişkilerinin uzlaşmaş hale gelmesiyle ortaya çıkmıştır. Bir sınıfın öteki sınıfları baskı altında tutmasına yarayan özel bir baskı gücüdür. Sömürünün olduğu toplumlarla devlet, bir avuç asalak sömürücünün sömürüyü devam ettirebilmek amacıyla nüfusun çoğunluğunu oluşturan emekçileri boyunduruk altında tutmak için kullandıkları bir baskı cihazıdır. Sömürünün ve sınıfların olmadığı ilkel toplumlarda devlet yoktu. Sınıfların ortadan kalktığı komünist toplumda da devlete gerek kalmayacaktır. Fakat sınıfların ortadan kalkması, yok olması bir anda gerçekleşmez. Baskı altında tutulması gereken bir sınıfın kalmaması, sınıfsız toplumun kuruluşu uzun bir dönemde gerçekleşir. Bu dönem boyunca sınıf mücadelesi bütün şiddetiyle devam eder. Burjuvazi iktidarı kaybetmiştir ama sınıf olarak tamamen yok olmamıştır. Proleter iktidarı yıkmak için devrim düşmanlarının ülke dışından ve içinden düzenledikleri saldırılar sürer. Bu nedenle proletaryanın, düşmanlarının saldırılarına karşı devrimi korumak ve sürdürmek, yoksul köylülüğün desteğini kazanarak sosyalist ekonomiyi kurmak ve geliştirmek, sınıf ayrıcalıklarını ve sömürüyü ortadan kaldırıp devletin gereksiz hale gelip, yok olduğu sınıfsız toplumu gerçekleştirmek için kendi sınıf iktidarına, proletarya diktatörlüğüne ihtiyacı vardır.

Ordu ve polis burjuva devletin en başta gelen dayanaklarındandır. Paris Komünü'de burjuvazinin iktidarının bacaklarını kırma işine buradan başladı.

İlk kararnamelerinden birinde sürekli ordunun ortadan kaldırıldığını ilân etti. Ordunun yerini silâhlanmış halkın kendisi aldı. Komün'ün ordusu eli silâh tutan herkesin katıldığı Ulusal Muhafız Birliği'ydi. Polis bütün siyasi niteliklerinden arındırıldı, ve Komün'ün sorumlu ve her an feshedilebilir temsilcisi durumuna getirildi. Asayişi korumak görevini silahlı işçi birlikleri yerine getiriyordu. Böylelikle hâkim sınıfların emekçi halk üzerindeki baskı ve zulüm organlarından en başta gelenleri ortadan kaldırılmış oluyordu. Proleter iktidarı korumak, halkın çıkarlarını korumak, düzeni sağlamak bizzat silâhlı halkın görevi haline gelmişti.

Hâkimler ve yüksek kademedeki görevliler de dahil olmak üzere bütün devlet görevlilerinin ayrıcalıkları ve dokunulmazlıkları

kaldırıldı. Devlet görevlilerinin halk tarafından seçilmesi, yaptıkları işlerden halka karşı sorumlu olacakları ve her an görevden uzaklaştırılabilecekleri ilkesi getirildi. Bu hâkim sınıfların hizmetinde olan ve halkı ezmek için kullandıkları burjuva bürokrasisinin ortadan kaldırılması demekti. Devlet memurlarının halkı soymasına, rüşvet alarak, yolsuzluk, hırsızlık yaparak zenginleşip, kapalı kapılar arkasında halkın çıkarlarına aykırı işler yapılması imkânının ortadan kaldırılması demekti. Bütün işler halkın gözü önünde yapılacak, halkın temsilcisi olan, onun adına hareket edecek olan görevlilerden görevini kötüye kullanan veya yapamayanlar halk tarafından derhal yerinden uzaklaştırılabilecekti.

Başta Komün üyeleri olmak üzere bütün görevlilerin işçilerle aynı ücreti almaları ve en yüksek ücretin 6.000 frankı geçemiyeceği kararlaştırıldı. Bu sınıflar arasındaki eşitsizliğin giderek artmasının, memurların ödenek, yüksek maaş vb. yollarla halkın sırtından zengin olmalarının önlenmesi demekti. Böylece "Komün, iki büyük masraf kaynağını, sürekli ordu ve devlet kırtasiyeciliğini ortadan kaldırarak, bütün burjuva ihtilâllerin parolası olan ucuz hükümeti gerçekleştirdi."

Komün, halkın oylarıyla seçilen ama hiçbir zaman halkın çıkarları doğrultusunda bir iş yapmayan parlamentoyu da ortadan kaldırdı. Emekçi halkın gerçek temsilcilerinin girebilmesinin hemen hemen imkansız olduğu parlamentonun yerini Komün aldı. 26 Mart'ta yapılan Komün seçimlerinin sonunda seçilen 85 üyeden 64'ü işçi ve diğer emekçi kesimlerin temsilcileriydi. Komün işleyiş olarakta burjuva parlamentolarından tamamen farklıydı. Kanun çıkartmanın yanında bizzat çıkarttığı kanunlarına uygulayıcısı durumundaydı. Çıkarttıkları kanunların sonuçlarından ve bunların uygulanmalarından halka karşı sorumluydular. Komün üyeleri halkın yaşantısından kopmadan çıkarttıkları kanunların sonuçlarını bizzat görebiliyorlar dı. Temsilcisi oldukları halktan hiçbir ayrıcalıkları yoktu. Gerektiğinde azledilebiliyorlardı.

"KOMÜN'ÜN İLKELERİ ÖLÜMSÜZDÜR VE YOK EDİLEMEZ."

Paris Komünü 72 gün sürdü. Paris'in yiğit Komünarları yenildi. Ama Komün'ün dünya işçi sınıfına öğrettiği dersler bu gün bile canlılığını koruyor. Komün'ün ilkeleri bu gün de proleter devrimcilerin yoluna ışık tutuyor. Proletaryanın siyasi iktidarı ancak şiddete baş vurarak ele geçirebileceğini ve sınıfsız toplumun kuruluşuna kadar giden yolda Proletarya Diktatörlüğü'nün zorunluluğunu gösteren Komün'ün bayrağı yere düşmedi. Ne reformistlerin safsataları, ne modern revizyonistlerin ihanet politikaları devrimci proletaryayı Paris Komünü'nün ihtilalci çizgisinin yolundan saptırtamıyacaktır. K. Marks Komün için şöyle diyordu; "Komün yok edilecekse mücadele sadece geciktirilmiş olabilir. Komün'ün ilkeleri ölümsüzdür ve yok edilemez. Bu ilkeler işçi sınıfı kurtuluncaya kadar kendilerini tekrar tekrar ortaya koyacaklardır."

Enternasyonalin Yazarı, Komünün Yılmaz Savaşçısı EUGENE POTTIERS

İşçi sınıfının mücadelesinin önde gelen savaşçılarının anıları zihinlerimizden silinmiyor. İşçi sınıfının yorulmaz savaşçıları arasında, bütün dünya işçilerinin kurtuluş için verdikleri mücadelelerde bir silâh, militan ve devrimci bir marş haline gelen ENTERNASYONAL'in yazarı Eugene Pottiers de vardır.

Eugene Pottiers 4 Ekim 1916'da Paris'de doğdu. Yoksul bir işçi ailesinin çocuğuydu. Küçük yaştan itibaren çalışmak zorunda kaldı. Değişik işlerde çalışarak hayatın güçlüklerini tanıdı. Çalıştığı sürece sermayenin sömürü ve baskısını kendi gözleriyle gördü ve devrimci saflara katıldı. Eugene Pottiers 14 yaşında ilk şarkısı "Yaşasın Özgürlük"ü yazdı.

Paris proletaryasının Haziran Günleri'ndeki mücadelesine o da katıldı. Daha sonra, Dünya işçi sınıfının siyasi sahnede bağımsız bir güç olarak isteklerinin karşılanması için kararlı eylemlere girdiği bir dönemde I. Enternasyonale katıldı. Eugene Pottiers, I. Enternasyonal'in önde gelen militanları arasındadır. I. Enternasyonal içinde güçlü bir sendikal faaliyetin gelişmesi için çalışmıştır.

1848'de burjuvazinin saldırısına karşı koymak için işçilerin kurdukları savaş barikatlarının üzerinde gene Eugene Pottiers vardı. Mücadeleci, savaşçı şarkılarıyla işçileri, burjuvaziye ve burjuva hükümetine karşı mücadeleye çağırıyordu.

Eylül 1870'de imparatorluğun devrilmesinden sonra Eugene Pottiers milli muhafız subayı tayin edildi. İşgalci Prusya ordusuna karşı Paris'in savunmasına katıldı. Ancak askeri görevleri onu devrimci siyasetle uğraşmaktan alıkoymadı. Paris İkinci Nahiyesi Merkez Komitesi üyesi olarak, 26 Kasım tarihli, bir işçi cumhuriyeti kurulması için çağrıyı kaleme aldı. Paris Komünü günlerinde en şevkli komüncüler arasındaydı. 16 Nisan'da Komün'ün Paris İkinci Nahiyesi Konsey üyesiydi. Kanlı hafta sırasında proletaryanın zaferlerini savunmak ve korumak için savaşan Eugene Pottiers, burjuvazinin kanlı zulmünden kılpayı kurtulabildi.

İlk işçi devletinın, Paris Komünü'nün burjuvazi tarafından kan ve ateşle bastırılmasından sonra, "Proleterlerin Ateşli Mısraları" adlı, gelecekleri için, ücretli köleliğin zincirlerini kırmak için mücadele eden binlerce işçiyi ya ölüme ya da uzak adalarda sürgüne mahkum eden burjuvaziyi titreten ENTERNASYONAL'

De.sa.6'da

DÜNYA IŞÇİ SINIFININ BİRLİK VE SAVAŞ MARŞI:

ENTERNASYONAL

Uyan artık uykundan uyan,
Uyan esirler dünyası
Zulme karşı hıncımız volkan
Kavgamız ölüm kavgası
Mazi ta kökünden silinsin
Biz başka alem isteriz
Bizi hiçe sayanlar bilsin
Bundan sonra her şey biziz

Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık
Enternasyonalle kurtulur insanlık

Tanrı, paşa, bey, ağa, sultan
Bizleri nasıl kurtarır?
Bizi kurtaracak olan
Kendi kollarımızdır
İsyan ateşini körükle
Zulmü rüzgarlara savur
Kollarının bütün gücüyle
Tavı gelen demire vur

Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık
Enternasyonalle kurtulur insanlık

Hem fabrikalar hem de toprak
Her şey emekçinin malı
Tufeyliye tanımayız hak
Her şey emeğin olmalı
Cellatların döktükleri kan
Kendilerini boğacak
Bu kan denizinin ufkundan
Kızıl bir güneş doğacak

Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık
Enternasyonalle kurtulur insanlık

Fransız Revizyonistleri, Paris Komününü İnkar Ediyorlar

FRANSIZ PROLETARYASININ TARİHİ GELENEĞİ DEVRİMCİ MÜCADELE VE İSYANDIR.

Paris Proletaryasının dünyada ilk proletarya diktatörlüğünü kurmasından bu yana 105 yıl geçti. Fransız proletaryası kadar tarihine şanlı zafer sayfaları yazmış olanı az bulunur. Marx ücretli köleliğe karşı mücadele ateşini ve isyan ruhunu Fransız proletaryasının geleneğinde görmüş ve onu bütün dünyaya örnek göstermiştir.

Bu gün, Fransız proletaryasının mücadele geleneğini yoketmek, tarihi birikimini tekelci burjuvazinin reform vaadlerine kanalize etmek için didinen, dayanağını tekelci burjuvazinin kârlarının bir kısmını vererek satın aldığı işçi aristokrasisi denilen küçük bir azınlıktan alan modern revizyonistler, Leninizme, proletarya diktatörlüğüne açıkça ve hayasızca saldırılar yöneltiyorlar. Dünyanın ilk proletarya diktatörlüğünün, Paris Kömünü'nün ana vatanında, şartların değiştiği temel revizyonist bahanesine dayanarak proletarya diktatörlüğünün Fransanın bünyesine uymadığını iddia ediyorlar. Sosyalist Fransa tasarımız içinde proletarya diktatörlüğünün yer alması, bu kavramın politikamızın gerçeğine, ülkeye önerdiğimiz gerçeğe uygun düşmemesinden ötürüdür." diyen revizyonist Georges Marchais, Fransız tekelci burjuvazisinin alkışlarıyla karşılanıyor.

Emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin içinde bulunduğu bunalım derinleştikçe, bu ülkelerdeki proletarya, ücretli kölelikten kurtulmak üzere, tekelci burjuvaziye baş kaldırmak; sosyal-demokrat, revizyonist partilerin reform vaadlerinden ve tuzaklarından sıyrılmak üzere harekete geçiyorlar.

Fransız burjuvazisinin içinde bulunduğu buhran, kokuşma, çürüme onun proletarya içindeki ajan şebekesi, revizyonist akım içerisinde de yansıyor. Örgütsel olarak ayrı ama, aynı ideolojik kaynağa dayanan sosyal-demokrası ve revizyonizm arasındaki yakınlaşma artıyor. Ortak bir programda anlaşarak tekelci burjuvazinin izniyle iktidara aday oluyorlar.

FK FKP'nin 22. Kongresi, proletaryanın mücadelesinin canlılık gösterdiği, Fransız tekelci burjuvazinin bunalımlarının derinleştiği; bir eli burjuvazide, bir eli işçi aristokrasisindeki Sosyal demokrasi ve modern revizyonizmin çözüşmesinin, doruğuna vardığı bir dönemde yapıldı. Sosyalist parti daha önce Amerikan emperyalizmine NATO ile ilgili teminat vermişti. Revizyonistler, 22. Kongrede proletarya diktatörlüğünü, Leninizmi açıkça reddederek, Fransız tekelci burjuvazisine ve Amerikan emperyalizmine ne kadar tehlikesiz olduğunu göstermiş oldu. Partiye hakim olan G. Marchais revizyonist kliği, modern revizyonizmin ana karargahı Sovyetler Birliğinden uzaklaşmakta olduğunu, Fransız tekelci burjuvazisine ve sosyal-demokrat ihanet şebekesine daha çok yaklaştığını ilan etti.

22. Kongrede, Kruşçef-Brejnev yetiştirmesi G.Marchais, proletarya diktatörlüğü kavramına bir sosyal-demokrat ağzıyla hayasızca saldırıda bulundu: "Diktatörlük sözcüğü ister istemez Hitler'in, Franco'nun, Mussolini'nin, Salazar'ın faşist rejimlerini getiriyor. Yani demokrasinin reddi anlamını taşıyor." Marchais'in Marksizme-Leninizme karşı yönelttiği saldırılar, Fransız tekelci burjuvazisine kuyruk sallamak, hükümete katılma isteğini yeniden daha açık ve itimada layık bir biçimde tekrarlamak anlamını taşıyordu.

HEM BERLİNGUER HEM DE CUNHAL SOVYET REVİZYONİSTLERİNİN YETİŞTİRMESİDİR

FKP'yı elinde tutan Marchais kliği, sosyal emperyalist Sovyetler Birliği'nden uzaklaşıyor; daha önce Kruşçef'in, Brejnev'in koltuğunda yetişen, sonradan emperyalist "batı" dünyasını tercih eden İtalyan revizyonisti Berlinguer, İspanyol Carillo ve diğerlerinin kervanına katılıyordu. Bu revizyonistler, kendi ülkelerindeki sosyal-demokrat partilerle aralarındaki farklılıkları giderek siliyorlar, bütün hazırlıklarını en gerici partiler de dahil olmak üzere burjuva koalisyonuna katılma, tekelci burjuvazinin izniyle hükümet etme üzerine yapıyorlardı. NATO'ya AET'ye bağlılıklarını fırsat buldukça tekrarlıyorlardı.

Sovyet Sosyal emperyalizminin işbirlikçisi, onun dümen suyunda ilerleyen Cunhal tipi revizyonistler de kendi ülkelerinin burjuvazisiyle uzlaşmakla birlikte esas amaçları ülkeyi sosyal emperyalizme bağımlı, sosyal faşist bir diktatörlük haline getirebilmektir. Sosyal emperyalistler ve onlara sadık "ortodoks" Marksistler, proletarya diktatörlüğünü savunuyor görünerek, sosyal faşist diktatörlüğü savunuyorlar. Eğer burjuvazinin ordusuna dayanarak, burjuva hükümete katılarak kitlelerin mücadelesini önleyerek Amerikan emperyalizminin ve işbirlikçilerinin izniyle devrim yapmak mümkün olsaydı, Cunhal "devrim" yapardı. Türkiye'deki revizyonistlerin örnek adamı Cunhal'ın ne kadar "devrimci şiddet" yanlısı olduğu, kitleleri nereye yönelttiği açıkça görülüyor.

Modern revizyonistler, Marchais ve benzerleri karşısında boşuna, dillerinin ucuyla feveran ediyorlar. Proletarya diktatörlüğünün ilk inkarcıları Kruşçef'tir Brejnev'dir. Onların koltuğunda yetişen Togliatti, Maurice Thorez'dir. Şimdi sırf Moskova'ya secde etmiyor diye kınadıkları kimseler elebaşıların talebelerinin talebeleridir. Emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin bunalımı derinleştikçe "isyankar" talebelerinin sayısı artacaktır. Bu kaçınılmazdır.

Kruşçef haini, 1961 deki 22. revizyonist parti kongresinde proletarya diktatörlüğünü, ve partiyi artık ihtiyaç kalmadığı bahanesiyle defterinden sildiğinde bütün ülkelerin revizyonistleri gibi FKP nin başındaki M.Thorez de bunu alkışlamış, revizyonizmin kuyruğuna takılmıştı.

G.Marchais, 1964 yılında yapılan FKP' nin 17. kongresinde Kruşçef Thorez modern revizyonist hattının ateşli bir savunucusuydu. Sovyet sosyal emperyalistleri Brejnev-Kosigin hainlerinin desteğini daima yanında buldu. Proletarya diktatörlüğü yerine işçi iktidarını koyarken de, barışçı geçişi, parlamenter yolu, proletaryanın sınıfsal niteliğinin değiştiğini vaazederken de onlardan öğrendiğini tekrarlıyor. Sadece meseleyi daha açık koyuyor, o kadar.

De.sa.6'da

Haftalık Gazete
* Sahibi: M. Zeki GÜMÜŞEL
* Sorumlu Yazı İşleri Md.: Osman ARKIŞ
* Yönetim Yeri: Alayköşkü Cad. 12/302 Cağaloğlu-İSTANBUL
* Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-İSTANBUL
* Abone Şartları: Yurtiçi yıllık:125.-TL.
Altı aylık: 65.-TL.
Yurtdışı yıllık:200.-TL.
Altı aylık:100.-TL.
* İlan Şartları: Santimi 30.-TL.
* Dizgi: Olimpiyat IBM Dizgi Bürosu
* Baskı: Saygı Reklam ve Matbaacılık
* İst. Dağıtım: Türda
* Ank. Dağıtım: Fikri Nigiş
* Ege Dağıtım : Orhan Özşişman
HALKIN KURTULUŞU

YURTSEVER BİR ASSUBAY ANLATIYOR:

OYAK: Generallerin Çiftliği...

Bu güne kadar Türkiye'de ordu ve onun kurumları hakkında hemen hiç denecek kadar yazı yazılmamış ve onun gerçek yüzü halka açıklanmamıştır. Bu herhalde 12 Mart dönemine kadar ("Milli Ordu", "Ordu gençlik elele" sloganlarının atıldığı dönemler) onun gerçek yüzünün tahlil edilemeyişindendir. Oysa; Kapitalizmin sömürü biçiminin somutlaştığı ve her geçen gün gericileşen bu kurumun açıklanacak o kadar çok şeyi var ki; ben bu yazımda sadece OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu) denen bir çeşit generaller tekeli olan kurumdaki sömürü ve yolsuzlukları anlatmaya çalışacağım.

OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu) 1961 yılında, Türkiye'deki 1960 hareketinin hemen ardından ABD direktifiyle Türkiye'de ve İran' da aynı dönemde kurulmuştur. Amacı, 1960'a kadar var olan ve 1960 hareketine yansıyan, ordu içindeki milli burjuva demokratik yanları yoketmek ve ordunun üst kanadını, yatırıma açık olan bu kurumla tekelci ilişkiler içine iyice çekip bütünüyle emperyalizmin çıkarı doğrultusunda kullanmaktır. Bugün bu başarılmıştır.

OYAK'a bütün ordu mensupları üyedir. İlk kurulduğu yıllarda üyelik serbest tutulmuş, ancak istenen sonuç elde edilemeyince tepeden inme bir emirle bütün ordu mensupları mecburen üye sayılmış ve kesintiler bordro üzerinden yapılmıştır. Sözde yardımlaşma sandığıdır, özde generallerin çiftliği... Kendilerine sorarsanız herşey apaçıktır. Her şey kitabına uygundur. Kongreler, demokratik olarak yapılmaktadır. Oysa;

- Yönetim kurulunda 80.000 Assubayı temsilen bir tane "sözde Assubay" bulunmakta, geri kalan yönetim kurulu üyeleri 20.000 subayı temsil etmektedir. (Yönetim Kurulu 13 kişidir.)

- Bu gün kapasitesi on milyarlara vardığı halde üyelerine çıkarken verdiği toplam para miktarı, halâ aynıdır. (Yirmi yılda kesilen paraların tutarı üyenin bir miktar faiz kabilinden para eklenip üyenin ilişiği kesilmektedir).

- Kurum, iki milyarın üzerinde yatırıma ortak olmuştur. Bu yatırımlar Renault otomobil fabrikası, Mardin, Gaziantep çimento fabrikası gibi hızla kâr getiren yerlerdir. Bunlardan elde edilen kâr üyelere yansıtılmadığına göre kimin olacaktır? Bir üye ayrılınca ilişiği kesildiğine göre bu yatırımlardan dönen kâr kimin olmaktadır?

- Yedek subay olarak askerliğini yapan her vatandaştan askerliği süresince 12 aylık maaşından aidat kesilmektedir. Oysa bu şahıslar üye değildir ve ayrılışlarında kesilen paraları geri iade edilmemektedir. Bu paralar onbeş yıldır birikmektedir, kimin olacaktır bu paralar?

- Üyelerine kendi paralarını borç olarak verirken, bir banka kadar faiz almaktadır. Sözde adı yardımlaşma sandığıdır. Borç miktarı da bir maaş tutarını geçmemektedir ve dolayısıyla üyenin evlilik, hasta yakını durumlarında bir derdine çare olmamaktadır.

- Ordu pazarlarının işletilmesi bu kurum tarafından yapılmaktadır ve buralarda bir kalem oyuncak ya vurulan vurgunlar yanında Lockheed yolsuzlukları hiç kalır. (Ordu pazarlarında kâr yüzde on olarak belirtilmiştir. Yüzde 20 ile satış yapıp kâğıt üzerinde yüzde on gösterivermek, yeter milyonların sahibi olmaya).

- Kurumun mesken kredisi adı altında verdiği haktan kimler yararlanmaktadır? Aşağı kademelerdekilere içerdeki paranız kredi miktarını karşılamaz diye verilmeyen yüzbinler, içerdeki parası kredi tutarı kadar olanlara yani generallere ve büyük rütbeli subaylara verilmektedir. Aşağı kademeden bir subay veya Assubay üye, içerdeki param tutarı kadar kredi verin dese, bu istek geri çevrilir, "mevzuat müsade etmez" olur. Böylece yukardakiler içerideki paralarını kullanabilirken, aşağıdakiler verdiğini de alamamaktadır.

- Kuruluşundan bu güne kadar herşeyiyle anti-demokratik olan bu kurumun durumu üyeler tarafından her durumda gözlenmekte ancak, aşağı kademelerde "Herşeyi büyükler bilir" düşüncesi ya da "Karıştırırsam başıma iş açılır" düşüncesiyle hareket ederek sesini çıkarmamakta veya çıkaramamaktadır. Orta tabakada olan üyeler ise gerek askerlikteki mutlak itaat, gerekse Kemalist Devrimin hiç bir yönüne dokunmadığı, dolayısıyla Osmanlı devrindeki ordunun tutucu yapısının aynen kalışı nedeniyle bu gün de hakim olan Statükocu yapıdan gelen bir tavırla herşey oluruna bırakılmakta, bu somut sömürü alenen devam etmektedir.

- Ordunun bu durumu elbette mevcut üretim ilişkilerinin üstünde ya da ondan bağımsız bir şey değildir. Kapitalizmin çıkarı, orduyu güdümünde tutmak ve onun yapısının tutucu kalmasında, kapitalistlere iyi uşaklık yapmasındadır. Tabii bunu da ordu mensuplarını halktan uzak tutmak ve onların, içki, kadın, kumar gibi yönlerini teşvik ederek, "ordu siyasete karışmaz", "sen asker adamsın nene lâzım" gibi nakaratlarla pekiştiriyorlar. İşgücüne dayanan hususlarda askerler bedava kullanıldığından (ordu evlerinde sakal traşı hala 50 kuruş, ayakkabı boyası 25 kuruş, çay 25 kuruştur) ordu mensuplarının halktan soyutlanması kendiliğinden mümkün olmaktadır. Dolayısıyla ordu bu teşviklerle her geçen gün daha da gericileştirilmektedir.

Ordunun mümkün olduğu kadar demokratlaştırılması her devrimcinin görevidir. En azından, yurtsever genç subay ve assubayların göz önüne gerçekler serilmeli, sadece ekmek parası için üstlendikleri görevde, halkın yanında yer almaları sağlanmalıdır.

Üyelerine hiç bir şey vermediği gibi paralarını alıp yıllarca kullandıktan sonra veren OYAK kapatılmalıdır. OYAK'ın yönetiminden haberi olmayan üyeler niçin, kime aidat ödediklerini düşünmelidir bir kez.

Elbette bunlar ordunun kendi içindeki sömürü ve yolsuzluklardır. Ordu bir bütün olarak halkın sırtından asalakça yaşamaktadır. Köklü çare, halkın kendi ordusunu yaratıp, kendi Halk ordusunu kurup, asalak değil, üretime katılan ve halkının hizmetinde bir orduya kavuşmasıdır.

YAŞASIN HALKIMIZIN KURTULUŞ MÜCADELESİ!, YURTSEVER SUBAY VE ASSUBAYLAR; BİZLER HALKIN EVLATLARIYIZ, SORUNLARIMIZ HALKIN SORUNLARINDAN SOYUTLANAMAZ, HALKIN KURTULUŞ MÜCADELESİNE KATILALIM!

YURTSEVER BİR ASSUBAY

Karakaya Köyü Emekçi Halkı Sesleniyor:

ŞEKER ŞİRKETLERİNİN VURGUNUNA KARŞI DURALIM

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE,

Bizler Karakaya köyü halkı olarak sömürü, zulüm ve faşizme karşı mücadelemizi verirken; ezilen sömürülen emekçi halk olarak kurtuluşumuz için yılmadan mücadelede bizlere ışık tutan, yol gösteren bir yayın organına kavuştuğumuz için mutluyuz.

Sömürü düzeni içerisinde sermaye iktidarının, biz emekçi köylüleri de kapsayan sömürülerini kamuoyuna duyuracağınız inancındayız.

Bizim de, diğer sömürülen, zulüm gören köylüler gibi bir çok dertlerimiz var. Şimdilik bunlardan bir tanesini dile getirmek istiyoruz.

ŞEKER ŞİRKETLERİ KÖYLÜNÜN İLİĞİNİ, KEMİĞİNİ EMİYOR.

Geçimini bir kaç dönüm toprağı işlemekle sağlayan, hor görülen köylüleriz. Amasya şeker pancarı şirketi, bizim köyde de pancar ekimi için ilgili şubesine bildirerek, gerekli keşif ve incelemelerden sonra 18 kişi için pancar ekimi izni verdi. İlk iş ekim için toprağın hazırlanması ile başladı. Şirketin vurgununu bir dönüm üzerinden açıklıyoruz:

1 dönüm yere 20 TL. traktör ücreti,

1 dönüm yere 38 kg. gübre gittiğine göre 85 TL.

1 dönüm yer için ot alma ve çapalama için 3 kişi asgari ücretten 120 TL. Aynı çalışma bir defa daha oluyor. 120TL daha, eder 240 TL.

1 dönüm için sulama masrafı 40 TL. İki defa sulanıyor, eder 80 TL.

İlgili pancar şirketi temsilcileri kendilerince icraat sayıp, altlarında arabalarıyla 3-5 defa gelmektedirler. Her defası 150 TL. olmak üzere, 3 defada eder 450 TL.

Erken söküm için bizlere 1 kg. için 75 kuruş vereceğiz demişlerdi. Söktürdükten sonra kilogramına 50 kuruş ödediler.

1 dönüm için 3 kişi söken ve 4 kişi pürünü kesen olarak 7 kişi düşünülürse, ücretleri 280 TL. olur.

Sökülen pancarın teslimi için 1 dönümden 1,5 ton çıktığı görüldü. 1 kilogramı 5 kuruştan taşıma parası veriyoruz. 1,5 tonu 75 TL. olur. Bizlere üretici olarak sözde ucuz şeker veriyoruz diye 766 kuruştan şeker satmışlardır.

Şimdi buradan bir hesaplama yapalım ki, AÇIK VURGUNU görelim. 1 dönüm için; masraf:1250 TL.

Gelir: 1,5 ton için 750 TL. olduğu görülür. Evet, bizler üretici olarak bir sürü zarar çekmekteyiz.

Bir de şirketin kârını hesaplayalım:

3 kilogram pancardan 1 kilogram şeker yapılmaktadır.

1,5 ton pancardan 500 kilogram şeker elde edilir. Kilosunu 750 kuruştan hesaplayacak olursak 3750 lira eder.

Buradan üreticiye 750 TL. ödendiğine göre, şirkete 3000 lira net kâr kaldığı görülür. Tabii bu 1 dönümde. Şimdi düşünelim 1 dönümde bu kadar kârı olursa daha fazla ekilince ne kadar olur. Düşünelim şirketlerin bu AÇIK VURGUNUNU. Kamuoyuna duyuralım.

KARAKAYA KÖYÜ EMEKÇİ HALKI

60 ÖĞRETMEN OLMASI GEREKEN OKULDA SÜRGÜNLERDEN SONRA 15 ÖĞRETMEN KALDI

Eşme Lisesi Öğrencileri Haklarını Alana Kadar Süresiz Boykot Kararı Aldılar

"HALKIN KURTULUŞU" GAZETESİNE,

Okulumuzda bir süreden beri uygulanan faşist oyunlara tahammülü kalmayan Eşme Lisesi öğrencileri faşizmi ve faşist idareyi protesto ederek 8 Mart Pazartesi günü süresiz boykota başlamışlardır.

Faşist lise müdürü, sermaye çevreleri ve faşist komandolarla işbirliği yaparak lisede, bazı oyunlar oynamaktadır. Faşist komandoların liseyi basıp devrimci öğrencilere saldırmasına göz yummakta, devrimci öğrencileri karakola çektirterek devrimci mücadeleyi bastırmak istemektedir.

Yine faşist müdürün oyunlarıyla Lisemizdeki devrimci, yurtsever öğretmenler sağa sola sürülmüştür. Öğretmen kadrosunun 60 kişi olmasına karşılık bu gün okulumuzda 15 öğretmen kalmıştır. 1800 mevcutlu okulumuzda bu kadar öğretmen ancak orta okul birinci sınıfa yeter. Diğer sınıflardaki öğrenciler ise "dersleriniz doldurulacak" diye oyalanmaktadır.

İdarece spor için toplanan on beş bin lira, kooperatif için toplanan yirmibeş bin lira bu güne kadar gerekli yerlere harcanmamıştır. Paralarını geri isteyen öğrencilere "o paralar kırılan camlara harcandı" diye cevap verilmiştir. Halbuki okulumuzda iki cam kırılmıştır. Bunlar da toplam 100 liraya takılmıştır.

Ders hocaları sürülürken okula dört tane din dersi hocasının gönderilmesi ve bunların idareyi ele geçirmeleri, devrimci, yurtsever öğretmenlerin toplu halde sürülmesi, bardağı taşıran son damla olmuştur.

Bütün bu adaletsizlikleri gören öğrenciler haklarını alıncaya kadar boykot kararı almışlardır. Eşme Lisesi öğrencilerinin istekleri şunlardır:

1- Sürgüne gönderilen öğretmenlerimizin tekrar geri verilmesi,

2- Boş geçen derslerin bir an önce doldurulması,

3- İdarece spor ve kooperatif adı altında toplanan paraların öğrencilere geri verilmesi,

4- Okul kitaplığının tekrar faaliyete geçirilmesi,

5- Okul müdürü ve yardımcılarının derhal istifa etmesi,

6- Müdür ve idarenin öğrenciler üzerinde kurduğu faşist baskıların kaldırılması,

Boykotumuz haklarımızı alana kadar sürecektir.

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN DEMOKRATİK ORTA ÖĞRETİM KAVGAMIZ!

EŞME LİSESİNDEN DEVRİMCİ BİR ÖĞRENCİ

Maden-İş'in Sendika Ağaları Bilinçlenmememiz İçin Ellerinden Geleni Yapıyorlar

KAYA DÖKÜM İŞÇİLERİ: "MÜCADELEMİZ SÖMÜRÜYE VE SENDİKANIN İLGİSİZLİĞİNE KARŞIDIR"

Ankara'da KAYA Döküm Fabrikasında çalışan 70 işçiden Maden-İş üyesi 44 işçi 7 aydır grevdeler. İşçiler "Değil yedi ay, gerekirse, yedi sene dayanırız" diyerek mücadelelerinde sonuna kadar kararlı olduklarını belirtiyorlar

Fabrikada kriko, egzos bağlantıları, araba parçaları ve döküm işleri yapılıyor. Ortalama yövmiye 40-45 lira arasındadır. Çırak olarak çalışan 15-17 yaşındaki işçilerin yövmiyesi ise, 12-20 lira arasında değişir. Bu yövmiyelerin hepsi de brüttür. Hayat pahalılığı, başını almış giderken günde 40 lira hangi ihtiyaca cevap verir? Bu para işçilerin insanca yaşamalarına yeter mi?

GÜNDE YARIM SAAT KENDİMİZ İÇİN, 7.5 SAAT İSE PATRON İÇİN ÇALIŞIYORDUK.

İşçiler, sosyal hakların çoğundan yoksun olarak çok düşük ücretlerle çalışırken, patronlar para içinde yüzüyorlar. Bir işçi şöyle diyor:

"Günde en azından 200 parça iş çıkartıyoruz. Bazen 250-300 ü bulur. Bunun dışında, haftada en az iki kez döküm yaparız. Dökümden, parçadan ve ufak tefek işten günde 36000 liralık mal üretiyoruz. Ücretler, primler ve sosyal haklar dahil günde 3.500 lirayı biz alırız. 10.000 de ancak masraf olsa, patron günde 20000 lirayı cebe indiriyor. Başka bir deyişle patron her birimizin sartından günde 600 lira kazanıyor. Yani günde yarım saat kendimiz için, 7.5 saat de patron için çalışıyoruz."

MADEN-İŞ GREVİ BAŞLATMAK İÇİN KÂR-ZARAR HESABI YAPIYOR

Patron, işçilere Türk-İş'e bağlı bir sendikaya girmeleri için çeşitli baskılar yapmış, başaramayınca da çeşitli vaadlerde bulunmuştur. Bütün bunlara karşı koyan işçiler DİSK'e bağlı Maden-İş sendikasına kaydoldular

Maden-İş, işçilerin sayısı az; grev çok uzarsa masrafı da fazla olur diye önceleri grevi başlatmak istememişti. Buna rağmen işçiler grevi kendileri başlatmışlardır. Grevci işçiler gelişmeleri şöyle anlatıyorlar:

"Bız greve çıkalım dedikçe Maden-İş ha bugün ha yarın diye bizi oyalıyordu. Baktık olmuyor. Bölge temsilcisi Ali Altınkaynak'a gidip bize çadır ver, grevi yarın başlatıyoruz dedik. Çadırı aldık. Sabahleyin de grevi başlattık. Grev günü sendikadan tek bir kişi

"Yalnızca ekonomik mücadelemiz bizim kurtuluşumuzu sağlamaz."

yoktu. Bizim bildiğimiz sendikacı dediğin işçinin başında olur. Altlarında iki araba olduğu halde bir günden bir güne uğramadılar. Grev Ağustos'ta başladı. Sendikacılar Şubat sonunda gelip sizi göreceğiz diye yazı gönderdiler."

"SIKIYÖNETİMİ DAHA ÇOK PATRONLAR İSTİYORLAR"

Grevin geç başlamasının bir sebebi de sıkıyönetim'in izin vermemesi. Sıkıyönetim'in özel bir işyeri olan Kaya Döküm'de greve izin vermeyişinin nedenini işçiler şöyle anlatıyorlar:

"Bir işyerinde grev olması patronların zararınadır. Ülkemizde sıkıyönetimler bilinçlenen işçilerin, köylülerin, öğrencilerin, öğretmenlerin, memurların bilinçlenmesini önlemek için ilân edilmektedir. Sıkıyönetim devresinde patronlar daha rahat işçi atabiliyorlar. Bu yüzden sıkıyönetimleri daha çok patronlar isti yorlar. Bizleri, köylüleri daha fazla ezmek, sömürmek için."

SENDİKACI DEDİĞİN BİZLERİN DIŞINDA BİZİM MESELELERİMIZİ HALLETMEYE ÇALIŞMAMALIDIR.

Maden-İş'in her grev ve direnişte takındığı işçi düşmanı tutum Kaya Dökümde de görülüyor. İşçiler altı aydır günlerini top oynayarak, oturarak geçiriyorlar. Her hangi bir eğitim yaptıkları yok. İşçiler Maden-İş'in tutumunu şöyle anlatıyorlar:

"Sendikanın yayınlarını biz gidip alırsak okuyabiliyoruz. Yoksa o bile gelmiyor. Sendika bize günlük yayınları almalı, aramızda tartışmalıyız. Sendika işçi sınıfının mücadelesinin bir aracıdır. Grevler de okuldur. Sendikamız ise bu güne kadar hiç eğitim yapmadı. Bir ara baş temsilci arkadaşımız sendikamızın Gönen'deki A tipi eğitimine gitti. Arkadaşımız bu eğitimin yararlı olmadığını, bol bol denize girdiğini, akşamları ise eğlendiklerini söyledi.

Gereken ilgiyi ne sendika ne de DİSK göstermiyor. Kemal ağa "sınıf sınıf" diyor, fakat ne olduğunu anlatan yok. Oysa bir kongreye en süslü çiçeği Maden-İş gönderir. Halbuki sendikacılar işçi sınıfının yol göstericileri olmalı, patronlara karşı amansız mücadele vermeli, hiç bir zaman taviz vermemeli, masa başında vakit öldürmemeli her zaman her yerde işçi sınıfının içinde olmalı ve bizlerin dışında bizim meselelerimizi halletmeye çalışmamalıdır."

"Gördüğümüz kadarıyla bu gün sendikacılar daha çok masa başında oturmayı, telefonlarla mesele halletmeyi çok seviyorlar. Hele hele işçilerin arasında vakit geçirmeyi hiç mi hiç istemiyorlar."

ÇOĞU SENDİKACILAR BİZİ BİLİNÇLENDİRMEK İÇİN DEĞİL, BİLİNÇLENDİRMEMEK İÇİN ELLERİNDEN GELENİ YAPIYORLAR."

Kaya Döküm işçileri sendika ağaları hakkında da şunları söylüyorlar:

"Onlar ve biz aynı sınıftan değiliz. Onun için bizim bilinçlenmemiz işlerine gelmez. Çünkü o zaman bizleri uyutmaya devam edemezler. Şunu belirtmekte fayda vardır. Çoğu sendikacılar bizi bilinçlendirmek için değil, bilinçlendirmemek için ellerinden geleni yapıyorlar. Örneğin, tüzüğü istedik, cevapları "siz ne anlarsınız tüzükten" oldu."

"İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN İKTİDARI KURULDUĞUNDA HERKES ÇALIŞIR VE HERKES DE İNSANCA YAŞAR"

Kaya Döküm işçileri işçi sınıfının kurtuluşunun gerçekleşmesi konusunda şunları söylüyorlar:

"Patronu dize getirip toplu sözleşme yapmamız, bazı sosyal haklarımızı almamız yetmez. Bu sömürüyü kısa bir müddet için azaltmak ondan kurtulmamızı getirmez. Açıkçası yalnızca ekonomik mücadelemiz bizim kurtuluşumuzu sağlamaz. Köylü kardeşlerimizin de durumu bizden farksız. Çoğunun toprağı yok ve sömürülüyor. Köylülerimizin kurtuluş için biz işçilerle birleşmeleri lâzım. Can düşmanımız ortak, mücadelemiz de ortak. Onun için ülkemizin her köşesinde işçiler, köylüler örgütlenip kendi iktidarımızı kurmamız lâzımdır. İşte o zaman sömürü ortadan kalkar. İşte o zaman tüm insanlar insanca yaşarlar. Yani açıkçası herkes çalışır ve herkes de insanca yaşar."

Akşehir Halkı

Faşistlere Karşı Mücadele Eden Öğrencileri Bağrına Bastı

"AKŞEHİR ÖĞRETMEN LİSESİNDE, FAŞİST ZULMÜN ELEBAŞILIĞINI MÜDÜR MUZAFFER ÜNLÜ YAPIYOR"

Milliyetci Cephe Hükümeti'nin göreve başlamasıyla birlikte, öğrenciler üzerindeki faşist baskılar da artmıştır. Bütün okullara özellikle de öğretmen liselerine faşist, gerici kişiler atanmışlardır. Bu yapılırken, devrimci öğretmenler

devrimci öğretmenler başka yerlere sürülmüşlerdir. Özellikle öğretmen liselerinde okuyan yatılı öğrenciler, toplu sürgünlere ve kıyımlara uğramışlardır.

Bunları, halkımızın bilinçlenmesini, uyanmasını önlemek ve sömürüye, faşist zulme uşaklık edecek halk düşmanlarını yetiştirmek için yapıyorlar.

SÜRÜLENLERİN YERLERİNE FAŞİSTLER GETİRİLMİŞTİR

Bu amaçla, Akşehir Öğretmen Lisesinin 14 yıllık müdürü, Naci Doğan Turan önce Kayseri'nin bir kasabasına sonra da, Ankara Etlik Orta Okuluna sürülmüştür. Bunu okuldaki diğer devrimci ve yurtsever öğretmen, yönetici ve öğrencilerin sürülmeleri izlemiştir. Okul Müdürlüğüne de MHP militanı Muzaffer Ünlü atanmıştır.

Faşistler okulda göreve başlar başlamaz, kendi sapık düşüncelerinin propagandalarına ve kendilerine alet olmayan her öğrenciye zayıf notlar vermeye başladılar. Yöneticilerin bu tutumundan güç alan faşistler okulu kısa sürede bir silah deposu haline getirdiler. Herhangi bir olay anında, bizzat okul müdürü, faşistlere zincir v.b. araçlar dağıtıyor. Müdürün yardakçısı faşist öğretmenler de devrimci öğrencilere zincirle saldırıyorlar.

DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER OKULA SOKULMUYORLAR

23 Şubat günü, devrimci öğrencilerden; Hüseyin Deniz, Mehmet Sapar, Mesut Ödemiş, Mevlût Uçar ve Süreyya Çil keyfi olarak okuldan sürülmüşlerdir. Bunun yanı sıra; Necdet Güngördü, Salih Korkut Kocabaş, Mustafa Yılmaz, Abdullah Aygün, Ahmet Sert Vedat Afşin, Ali İncesu ve Hüseyin Taşdemir'in okuma hakları ellerinden alınmıştır. Faşistler bunu devrimci öğrencilerin öndersiz kalması ve güç dengesini kendi lehlerine çevirmek için yaptılar. Nitekim, bu öğrencilerin okuldan atılmalarından sonra, başta müdür olmak üzere, diğer faşist öğretmen ve öğrenciler devrimcilere saldırarak okula sokmamışlardır.

FAŞİSTLER, POLİSLER VE KAYMAKAM ELELE

Öğrenciler yılmamış ve okula girmek istemişlerdir. Bunun üzerine Konya'dan 25 kadar toplum polisi getirilmiştir. Getirilen toplum polisleri, faşistlerle birlikte, öğrencilerin okula girmesini engellemiştir.

Öğrenciler durumu Akşehir Kaymakamına anlatmışlardır. Kaymakam, öğrencilere "sizler vatan haini ve komünistsiniz. Size okulda yer yok" demiş ve kız öğrencilere de hakarette bulunmuştur. Polisler de aynı şekilde kız öğrencilere sarkıntılık etmişlerdir.

ÖĞRENCİLERİN İHTİYAÇLARI HALKIN KURDUĞU KOMİTELERCE KARŞILANDI

Önceleri okula sokulmayan 200'den fazla öğrenci kahvelerde sabahlamak zorunda kalmıştır. Kaymakam ve polisin bütün baskılarına rağmen, Akşehir halkı öğrencilerin yardımına koşmuştur. Öğrenciler, bir hafta boyunca halkın yanında barınmış, ihtiyaçları halkın kurduğu komitelerce karşılanmıştır.

Halk bu şekilde faşistlere olan nefretini ortaya koydu. Faşistler bir hafta boyunca korkularından şehre çıkamamışlardır.

Akşehir'li öğrenciler şöyle sesleniyor: "Hiçbir baskı ve güç biz devrimcileri halkımızın kurtuluşu ve özgürlüğü için verdiğimiz mücadeleden alıkoyamaz.

ZAFER HER ZAMAN HALKINDIR!
KAHROLSUN HALK DÜŞMANI FAŞİSTLER!
YAŞASIN DEMOKRATİK EĞİTİM MÜCADELEMİZ!
YAŞASIN HALKIMIZIN KURTULUŞ MÜCADELESİ!

DİRENİŞTEKİ GAZİANTEP VELİÇ İPLİK FABRİKASI İŞÇİLERİ SESLENİYOR:

"İyi bir mücadele yürütebilmek haklarımızı alabilmek için sendika ağalarını sendikadan kovmalı, işçi yönetimini kurmalıyız"

Biz Gaziantep'teki Veliç Fabrikası işçileriyiz. Çalışma şartlarımız çok kötü, ücretlerimiz düşük. Patron ve adamları tarafından, daha fazla çalışmamız için bize devamlı baskı yapılıyor. Çocuk işçiler dövülüyor, kadınlara sarkıntılık yapılıyor, bütün işçilere her zaman küfrediliyor. Bizim, patronun uysal köleleri olmamız isteniyor.

Toplu sözleşme ile kazandığımız haklarımız dahi verilmiyor. Yemek izni yarım saat olduğu halde, biz alelacele 10 dakikada yemek zorundayız. Fabrikada pek çok sigortasız işçi çalışıyor. Bu işçiler 150, 200 lira haftalıkla çalıştırılıyor. 250 liraya 2 hafta çalışan arkadaşlarımız bile var.

DİSİPLİN KURULUNDA DA HEP PATRONUN ADAMLARI VAR. İFADE, SAVUNMA ALMADAN, ŞAHİT DİNLEMEDEN CEZA VERİYOR

Sık, sık haksız yere ceza kesiliyor, ücretlerimizi tam olarak vermiyorlar. Bazen yarım saat, bir saat fazla çalıştırılıyoruz.

Bir ay içinde iki defa işe gelmiyen hemen işten atılıyor. Halbuki İş Kanununa göre 3 gün gelmezsek atabilirler. Ayrıca patron, çeşitli bahanelerle haksız yere işten atıyor ve 5 kuruş kıdem tazminatı vermiyor. Disiplin Kurulunda da hep patronun adamları var. İfade, savunma almadan, şahit dinlemeden ceza kesiyor. Disiplin Kurulu İntar, işten atma cezası veriyor.

Sendikamız ise, başına sendika ağası Haydar ve onun gibilerin çöreklendiği Sarı Teksif. Sendikacılar ve temsilciler hiç işçinin derdiyle ilgilenmez. Sendika yöneticileri ve temsilciler hep ustabaşılardan, çavuşlardan seçilmiş. Temsilcilerin büyük çoğunluğu patronun adamı. Sendika yöneticileri patronla anlaşıp işçiyi satıyorlar.

Son olarak iki arkadaşımız daha, beş kuruş tazminat verilmeden, haksız yere işten atıldı. Bunun üzerine hiç bir suçları olmayan ve hepimizin sevdiği bu iki arkadaşın yeniden işe alınması, baskıların sona ermesi, verilmeyen hakların alınması için DİRENİŞ'e başladık.

DİRENİŞİMİZ PATRONUN BASKISINA, ZULMÜNE KARŞIDIR

Kadın, erkek bütün işçi arkadaşlar tek bir yumruk gibi birleşip, patronun karşısına çıktık. Bütün isteklerimizi alıncaya, işten atılan arkadaşlarımız tekrar işe alınıncaya kadar DİRENECEĞİZ, Direnişimiz patronun baskısına zulmüne karşıdır. Direnişimiz insan gibi çalışmak ve yaşamak içindir.

Direnişin ilk günü içeriye girip fabrikanın kapılarını kilitledik. Bunun üzerine 200 300 kadar resmi ve sivil polis geldi. Emniyet Müdürü bize, direnişimizin "kanunsuz" olduğunu söyledi. İşçiye dayak atılırken, kadın işçilere sarkıntılık yapılırken, sigortasız150 lira haftalıkla işçi çalıştırılırken, işçinin kanuni hakları verilmezken, sendika işçiyi satarken "kanunsuzluk" olmuyor! İşçi alınterinin karşılığını isterken, biz insanca yaşamak için haklı isteklerimizi almak için direnince "kanunsuz" oluyor.

"POLİS, BİR SÖMÜRÜCÜ PATRONUN ÇIKARINI KORUMAK İÇİN YÜZLERCE İŞÇİYE KARŞI SEFERBER OLDU"

Emniyet Müdürü, isteklerimizin Vali ile görüşüleceği, hiçbir kimsenin işten atılmayacağına dair "şeref sözü" verdi. Bunun üzerine Vali ile görüşmek için temsilciler seçtik ve dışarı çıktık. Daha sonra Hükümet Binasının önünde toplandık. Burada, polis bizi dağıtmak için copladı, tartakladı. 4 arkadaşımız gözaltına alındı.

Bu olay bize, polisin kimin yanında olduğunu açıkça gösterdi. Polis, bir sömürücü patronun çıkarını korumak için, yüzlerce işçiye karşı seferber oldu. İşçileri copladı, küfretti. Bazı arkadaşlarımızı gözaltına aldı. Bu direnişimizle polisin işçi düşmanı, patronun hizmetkârı olduğunu gördük.

Hükümet binasından toplu olarak sendikaya gittik. Sendikacılar, direnişin kanunsuz olduğunu, bir mesele olursa kendilerinin halletmesi gerektiğini, işçinin çalışmaktan başka bir şey düşünmemesi gerektiğini söylediler. Bizi yatıştırmaya çalışarak satılmış sarı yüzlerini iyice gösterdiler. Bize karşı, isteklerimizin haklı olduğunu söylediler, fakat bir istekleri gerçekleştirmek için hiç bir şey yapmadılar.

Sendika yöneticilerini susturarak bir işçi arkadaşımız konuştu. Arkadaşımız, patron uşağı sarı sendika ağalarının çevirdiği dolapları ve bizi nasıl sattıklarını anlattı. İyi bir mücadele yürütebilmek için, haklarımızı alabilmek için, sendika yönetimine biz kendimiz geçmeliyiz. Sendika ağalarını sendikadan kov malı, işçi yönetimini kurmalıyız.

Haklı direnişimizi, isteklerimizi kabul edilinceye kadar azimle birlik içinde sürdüreceğiz.

Ne patron uşakları ne de polis bizi yıldıramaz!

SENDİKA AĞALIĞINI YIKACAĞIZ, İŞÇİ YÖNETİMİNİ KURACAĞIZ!
İŞ GÜVENLİĞİ İSTİYORUZ!
İŞ KANUNU DEĞİŞMELİDİR 17. MADDE İPTAL EDİLSİN
DİSİPLİN KURULUNDA İŞÇİLER ÇOĞUNLUKTA OLMALIDIR.
DAYAĞA, KÜFÜRE VE PATRON BASKISINA SON!
KAHROLSUN FAŞİZM!

GAZİANTEP VELİÇ İPLİK FABRİKASI İŞÇİLERİ

İŞTE GERÇEK BİR DAYANIŞMA ÖRNEĞİ:

Gaziantep İsmet Paşa Lisesi Veliç İşçilerinin Direnişini Desteklemek Üzere Boykot Yaptı

Gaziantep'te işçilerin ve öğrenci gençliğin faşistlere karşı mücadelesi yükseliyor.

Lise öğrencilerinin bir müddet önce yaptıkları boykot işçi ve öğrenciler arasındaki devrimci dayanışmaya örnektir. Veliç işçilerinin, işten atılan 2 arkadaşlarının tekrar işe alınması, demokratik haklarının elde edilmesi için başlattıkları direniş, liseli öğrenci arkadaşların boykotlarıyla bütünleşmiş ve öğrenciler öne sürdükleri isteklerde, kendi demokratik haklarının yanısıra, atılan Veliç işçilerinin tekrar işe alınmasını ve direnişi her yönüyle desteklediklerini bildirmişlerdir.

Bu devrimci dayanışma örneği şüphesizki hakim sınıfların hiç istemedikleri, korktukları bir şeydi. Bu yüzden devrimci dayanışmanın çok güzel bir örneği olan bu direnişi kırmak için hemen harekete geçtiler.

7 Martta yapılan Gaziantep mitinginden sonra zaten telâşa kapılan faşist güçler, İsmet Paşa Lisesindeki öğrencilerin mücadelesini kırmak için seferber oldular.

ÖĞRENCİLER 11 SAAT SÜREYLE OKULUN KAPILARINI KAPATTILAR

8.3.1976 Pazartesi günü İsmet Paşa Lisesindeki öğrenci arkadaşlar Veliç işçilerinin mücadelesini desteklediklerini belirterek boykota başladılar. Ve istekleri kabul edilinceye kadar direneceklerini bildirdiler. Öğrencilerin istekleri şunlardır:

1- Devamsızlık süresinin 20 günden 30 güne çıkartılması,

2- 2 günlük ihtar boykotunun devamsızlığa sayılmaması,

3- Öğrenci sürgünlerinin durdurulması ve sürülen arkadaşların geri alınması,

4- Notun silah olarak kullanılmaması,

5- İdeolojik ayırımın güdülmemesi,

6- Boş derslerin doldurulması,

7- Polisin okuldan çekilmesi.

Öğrenciler 8 Mart günü isteklerinin yerine getirilmesi amacıyla 11 saat süreyle okulu ellerinde tuttular. 11 saat süresince oynanan oyunlar sonuç vermedi ve öğrenciler akşam okul dağılış saatında okulu terkettiler. İkinci gün sabahın erken saatlerinde okul müdürü içeriye 50'ye yakın sivil polis almış ve direnişi sürdüren öğrenciler okula girdiklerinde her tarafın tutulduğunu görmüşlerdir. Buna rağmen öğrenciler, kapıları kapayarak direnişi sürdürmekte kararlı olduklarını bir kere daha belirtmişlerdir. Aynı gün saat 13.00 'de Gaziantep'in bütün polisleri okulu sarmışlardır. Daha sonra kapıları kırarak öğrencilerin üzerine saldırmışlardır. Kızlı erkekli öğrencileri copla, silâhla kıyasıya dövmüş, birçok yaralının yanısıra kızlı erkekli 100'e yakın öğrenciyi karakollara daha iyi dövmek için yığmışlardır.

VELİLER OLAYI PROTESTO ETTİ

Çocuklarının haksız yere dövülmesini ve bu tür hareketleri protesto etmek isteyen veliler ve bir gurup devrimci şehitler abidesinin önünde toplanmışlar ve evlâtlarının serbest bırakılmasını istemişlerdir. Polisin faşist uygulamalarını protesto eden öğrenci velileri ve devrimciler "Kahrolsun Faşizm", "Bağımsız Türkiye" ve "Hükümet İstifa" diye bağırmışlardır.

MEMUR ARKADAŞ

Bütün halk sınıflarının uyanış ve örgütlenme isteğinin yanısıra,

Memur kesiminde -Tüm memurların ekonomik ve siyasi hakları için mücadele ederek, anti-faşist, anti-emperyalist mücadelede yerini alacak ve bu mücadeleyi yürütecek örgütlenme isteği vardır, bu istek üzerine Tüm-Der kuruldu. Fakat zaman, derneğin bu görevleri yerine getirmediğini gösterdi. Derneğin yönetimine çöreklenen revizyonistler ne mesleki sorunlarımıza ne de siyasi duyarlılığımızı arttırarak yurtsever görevlerimizi yerine getirmemize yardımcı oldular. İş şartlarımızın ve siyasal konumlarımızın, güçlü birlik arzusu, kollektif siyasi tavır arzusu yaratmamasından yararlanarak siyasete ilgisizliği doğal hale getirdiler. Tartışmalara, devrimci yayınlara yasakçı tavır aldılar. Bizleri dernek çalışmaların dan soğutarak, hiç bir şeyle ilgilenmeyen, sadece aidat veren sürü haline getirdiler.

Bu gün Tüm-Der sorunlarımızın çözümü için mücadele eden yurtsever bir örgüt olmak bir yana katsayının dondurulması meselesinde olduğu gibi güncel mesleki sorunlarımıza bile ilgisiz hale geldi. Bu revizyonistler, derneğimizi Sovyet sosyal-emperyalizminin iş birlikçisi ve burjuvazi karşısında teslimiyetçi siyasetlerinin aracı haline getirdiler. Ve bu durum böyle devam etsin istiyorlar.

-Revizyonistlerin derneğimizi bu hale getirmelerine karşı maceracı, troçkizan eğilimli unsurlar, bizlerle birlikte muhalefet ediyor görünüyorlardı. Fakat olaylar Devrimci Gençlik Dergisi sempatizanı bu unsurların gerçek yüzünü, revizyonist tabiatlarını gizlenemez şekilde ortaya çıkardı.

Örneğin, 5 Mart akşamı düzenlenen gecemizi gündemine alan 2 Mart salı günkü üyelere de açık temsilciler toplantısında;yöneticiler, çıkardıkları Amaç adlı revizyonist gazete dışında her türlü gazete, dergi, kitap, satış yasağı kararı aldıklarını duyurdular. Bu kararın antidemokratik oluşunu bizlerle beraber, Devrimci Gençlik Dergisi sempatizanları da, eleştirmelerine rağmen, onlardan ikisinin dışarı çıkıp, iş mine burjuva komploculuğu diyeceğimiz bir oyunu yani, yönetimin diğer elemanları ile anlaşarak, Devrimci Gençlik Dergisi ve tüm revizyonist gazete ve dergilerin dışında devrimci gazete ve dergilerin satılmaması kararını tezgahladıkları ve dışarı çıkan arkadaşlardan birinin içeri girerek, daha evvel kararı eleştirdiği halde özeleştiri yaparak, yani yönetimin, kararına uyduğunu belirterek, diğer arkadaşlarının ise ikisi, diğerleri hariç oylamaya katılmıyarak revizyonizmle bütünleştiklerini gösterdiler. Toplantı da yöneticilerin aldığı kararın 7 ye karşı 11 oyla kabul edilmesiyle son buldu. Artık bizlere düşen görev alınan karara sonuna kadar uymaktı. Fakat 5 Mart gecesi devrimci yayınlar dışında her türlü yayının satıldığını gördük biz ler, bunun sebebini sorduğumuzda "Amaç gazetesi dışında başka yayın sattırmama" kararını kaldırdıklarını, derneğe giren yayınların satılabileceğini yani yukarda açıkladığımız kitlenin haberi olmayan fırsatçı komploca kararı aldıklarını belirttiler ve oraya "Halkın kurtuluşu" ve "Direniş" dergisini satmaya gelen arkadaşları biz bunları sattırmayız diye önce Devrimci Gençlik Dergisi sempatizanı olanlar sonra da revizyonistler, tartaklıyarak Halkın Kurtuluşu ve Direniş Dergisi'ni sattırmadılar. Çünkü kendi fikirlerine inanmıyorlardı, kendi görüşlerine güvenmiyorlardı ve bu nedenle açık siyasi mücadeleden kaçıyorlardı.

Biz yurtseverler olarak bütün bu olayları yadırgamadık, halka güvenmiyen, işçi sınıfına güvenmiyen Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi revizyonistlerin; gerçek yüzlerinin teşhir olmasından nasıl korktuklarını, nasıl karanlıktan, komplodan yana olduklarını ve revizyonizmle aynı teorik tezden kaynaklanan maceracı akımın, "Revizyonizme karşıtım" sözlerinin aslında revizyonizmle aynı olduğunu gizlemek için kuklandıklarını ve devrimcilere karşı nasıl birleştiklerini gösterdi.

Arkadaşlar, dayanılmaz hale gelen ekonomik siyasi baskılara karsı birleşelim. Grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkımız için mücadele edelim. Derneğimizi yurtsever bir örgüt ve mücadelemizin aracı haline getirelim. Derneğimizin çalışmalarına katılalım.

25 TÜM-DER ÜYESİ

Bu bildiriye imza koyan üyeleri, revizyonist yönetim kurulu bildiriye imza koymalarından dolayıdır ki disiplinsizlik kararıyla ihraç etmek üzere haysiyet divanına vermiştir.

Bu da revizyonizmin her yerde devrimci ideolojilerden korktukları için ona karşı uyguladığı, açık ideolojik mücadeleden kaçma ve ona baskı yapma yönteminin binlerce örneklerinden birisidir. TÜM-DER ÜYELERİ

ATATÜRK EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDEN 46 ÖĞRENCİ KANUNSUZ OLARAK TUTUKLANDI

BASINA YAZILI AÇIKLAMA.

Biz Atatürk Eğitim Enstitüsünden 46 öğrenci arkadaş 30 günden beri sürdürdüğümüz haklı boykotumuzu kırmak isteyen okul idaresiyle bir avuç faşist öğrencinin düzenlediği tertip sonucu tutuklanarak Toptaşı Cezaevine gönderildik.

Yurtsever bütün öğrencileri cezaevine kapatsalar da gericiler direnişimizi kıramayacaklardır.

İşlenmiş hiçbir suç olmadığı halde tevkif edilmemize neden gösterilen Cuma günkü olaylar şöyledir;

Okulumuz boykotta olduğu için 5 Mart 1976 günü okula gelen fakat derse girmeyen bir grup arkadaş bahçede dolaşıyordu. Polis bizi kordon altına alarak sözde nöbetçi öğretmen odası, gerçekte ise polis karakolu olan giriş kapısındaki odaya kapattı. Ayrıca polis, okula gelmekte olan veya okul civarından geçen bazı arkadaşlarımızı da yakalayıp döverek gözaltına aldı. Okul konferans salonunda bütün gün kapalı tutulduktan sonra Fikirtepe karakolunda sorguya çekildik. Bize yüklenmek istenen suç derse girmek isteyen "bazı öğrencileri" tehdit etmedir. Bu, aslında boykotu kıramayan idarenin kararlılığımız karşısında komando-polis işbirliği ile hazırladığı bir tertiptir. Gece çıkarıldığımız Kadıköy Adliyesi Nöbetçi Hakimliğinde aleyhimize hiçbir tanık ve delil gösterilmediği halde dokuz faşist komando öğrencinin ihbarı ile kanunsuz olarak tutuklandık.

Bu olayın tertip olduğu apaçık ortadadır. Örneğin tutuklanan 46 öğrenci arkadaş arasında derse girmek için okula gelen iki arkadaşımız da bulunmaktadır. Derse girmek isteyenlerin derse girenleri tehdit etmekle suçlandırılması gayri ciddi ve komiktir. Polisin ve nöbetçi hakimliğin kanunsuz uygulaması ile tutuklanmış bulunuyoruz. Bu kanunsuzluğu yaptıran idarenin amacı, bizi kitleden tecrit ederek boykotu kırmaktır. Ama bunu başaramayacaklar. Boykotu 46 kişinin değil 2700 kişinin sürdürdüğünü öğreneceklerdir. Öğrencileri cezaevine attıranlar öğrencilerin dersleriyle ilgileninceye kadar boykotumuz sürecektir. Yurtsever bütün öğrencileri cezaevine kapatsalar da gericiler direnişimizi kıramayacaklardır.

TOPTAŞI CEZAEVİNDE BULUNAN
ATATÜRK EĞİTİM ENSTİTÜLÜ
46 ÖĞRENCİ

"MC HÜKÜMETİNİN ÜYELERİ, DOKTORA YETİŞTİREMEDİĞİMİZ YAVRULARIMIZIN, HESABINI NASIL VERECEKSİNİZ?."

"HALKIN KURTULUŞU" GAZETESİNE,

Biz eski Samsun yolu üzerinde merkeze 30 km. uzakta Karasar köyündeniz. Aynı yol üzerinde 10 tane daha köy var. Kış başladı başlayalı bu köylerden üç tanesinin yolu hala kapalı. Faşist MC hükümetinin maşaları YSE ve Karayolları müdürleri, müracaatımıza rağmen, AP'ye oy vermediğimiz için yolumuzu açtırmadılar. Bizden 10 km. ötede olan köylerin yolları, AP'ye oy verdikleri için, köyün ortasına kadar devamlı açık tutuldu. Hastalarımızı sırtımızda 2 saat taşıyıp doktora getirdik. Yakacak ve yiyeceğimiz kalmadı. Hiçbir ilgili de gelip ilgilenmedi. Biz vatandaş değilmiyiz? 250 hane bizim köy, 100 hane Araphacı köyü, 50 hane Karacaören köyü aynı şekilde aylardır sıkıntı içinde. MC hükümetinin üyeleri halka hizmet üzerine her gün fetva vermekte. Halka hizmet bu mudur? Yalanlarıyla kimleri kandırıyorlar? Utanmazlar. Doktora yetiştiremediğimiz yavrularımızın, doğum yapamayan kadınlarımızın hesabını nasıl vereceksiniz?

Baskılarınıza boyun eğmeyeceğiz.

KARASAR KÖYLÜLERİ

40 İşçinin Sürdürdüğü Göztepe SSK Direnişi 87. Gününü Doldurdu

400.000 işçinin memur yapılması için, MC Hükümetinin giriştiği uygulamaya karşı S.S.K. işçilerinin Istanbul'da 4 Hastanede 26.12.1975 günü başlattıkları direniş şu anda iki hastanede devam ediyor.

Göztepe S.S.K.'da 40 işçi her türlü baskı ve zorluğa rağmen direnişi

Biz SSK işçileri/ Devrim yolunda ileri

sürdürüyorlar. Bu konuda işçiler şunu söylüyorlar: "Bu mesele başta memur yapılmak istenen 400.000 kişinin ve tüm emekçi halkımızın meselesidir. Direnişimizin esas amacı MC iktidarının bu anti-demokratik uygulamasına karşı çıkmaktır. Ancak tüm demokratik kamuoyu bu meselede gerekli duyarlılığı göstermedi. Bizce yalnızca direnişteki işçiler üzerlerine düşeni yerine getirdiler. Biz bu meseleyi referandum'dan sonra ikinci önemli mesele olarak görüyoruz."

Direnişte bulunan işçilere, direnişin başından beri yapılan baskılar sürüp gitmektedir. Göztepe işçileri, direnişlerinin 71. gününde düzenlemek istedikleri "Direniş Gecesi" ile ilgili olarak afiş asarken, polis engellemek istemiş ve işçi arkadaşları karakola götürmüştür. İşçi arkadaşlar olayı şöyle anlatıyorlar"Direniş gecesi ile ilgili afişleri asarken polis bizleri zorla Kızıltoprak karakoluna götürdü. Oradan da I.Şubeye götürüldük. Dövüldük. Bazı arkadaşların yüzü gözü şişdi. Bütün bunlar tüm halkımıza uygulanan baskıların bir parçasıdır.

Hakim sınıflar bununla da yetinmeyerek, "hastalara bakmıyorlar" diye aleyhimizde propaganda yaptılar. Biz de doktorları hastaneye getirtip hastalara bakmalarını sağlayarak bu oyunu da bozduk."

Direnişin kendilerine neler öğrettiğini ise S.S.K. işçileri şöyle cevaplandırıyorlar : "Direniş bize herşeyden önce sınıf mücadelesinin her alanda yürütülmesi gerektiğini öğretti. Direnişteki mücadelemizle sorunları daha derinlemesine kavrıyoruz."

Onbinlerce, yüzbinlerce işçinin sendika, grev ve toplu sözleşme haklarının elinden alınmak istenmesi; faşist diktatörlüğü yukarıdan aşağıya tezgâhlama çabalarının bir parçasıdır.

Hâkim sınıflar, anti-faşist mücadelenin başını çekecek olan işçi sınıfını örgütlenme ve mücadele etme imkânlarından yoksun bırakmak için her yola başvurmaktadırlar. Aynı şekilde 400.000 işçi, sendikalaşma ve grev haklarından yoksun bırakılarak, pasif, silâhsiz bir kitle haline dönüştürülmek istenmektedir.

Faşist diktatörlüğün tezgâhlanması yolunda atılan her adıma anında en kararlı bir biçimde karşı koyalım. Her gecikmenin faşizme karşı mücadeleyi daha da zorlaştırdığını unutmayalım. Direnişçi S.S.K işçilerinin azmi hepimize örnek olsun.

Biz S.S.K işçileri
Devrim yolunda ileri
Mustafa Mut gibileri
İktidarın köpekleri

Düzenin bozuk çarkları
Kırıldı ha kırılacak

Esir değil biz işçiyiz
Cahil değil bilinçliyiz
Devrim için savaşırız
Sosyalizm güneşimiz

Düzenin bozuk çarkları
Kırıldı ha kırılacak.

BİLECİK BİLKON'DA PATRONLA GIDA-İŞ SENDİKA AĞALARI ELELE

Bilecik istasyon mahallesinde bulunan Bilkon konserve fabrikasında işveren Gıda-İş'li sendika ağalarının da yardımıyla işçilerin haklarını gasbetmektedir. Fabrikada çalışan işçilerin çoğu DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikasına, bir kısmı da Türk-İş'e bağlı Tek-Gıda-İş'e üyedirler. Her iki sendikada işçilerin hak ve ücretlerinin düşürülmesinde bir birleriyle yarış etmektedirler. İçlerinde faşistlerinde bulunduğu DİSK temsilcileri yapılan haksızlıkları anlatan işçileri "Zaten fabrika fazla kar etmiyor. Zam istersek fabrikayı kapatırlar." gibi sözlerle uyutmaktadırlar.

Bu fabrikaya mallarını satan köylüler ve fabrikada çalışan işçiler ücretlerini tam olarak alamamakta, ücretler zamanında ödenmemektedir. Durum Gıda-İş'in işçi düşmanı temsilcilerine anlatıldığında "Sabırlı olun, birazda fabrikayı düşünün" cevabını vermektedirler.

Yaz döneminde geçici olarak alınan işçiler hiçbir haktan yararlanamamaktadırlar. İşçiler bütün bayramlarda toplu ca işten çıkartılmakta, bayram sonu aynı işçiler yeniden işe alınmaktadır. Böyle girdi-çıktı yapılarak işçilerin hakları olan tatil ücretleri ödenmemektedir. Eşit iş yapanlar arasında büyük ücret farklılıkları vardır. İş kazalarına karşı hiç bir tedbir alınmamakta, işçiler fabrika ilgililerine haksızlıkları anlattıklarında hemen kapı dışarı edilmektedirler.

Bütün bu uygulamalara karşı Gıda-İş temsilcileri hiç bir şey yapmamakta, yayınladıkları bildirilerde patron yanlısı tutumları açıkça görülmektedir. Bu nitelikte bir sendikadan dahi rahatsız olan patronlar Gıda-İş'e üye işçileri toplayıp "Ya Türk-İş'e bağlı sendikaya geçersiniz, ya da fabrikayı kapatırız." tehdidini savurmuşlardır. İşçiler durumu DİSK bölge temsilciliğine bildirdiklerinde revizyonist sendika ağalarından "Ne yaparsanız yapın" cevabını almışlardır.

Patron Kadın İşçileri İnşaat Amelesi Gibi Gösteriyor

Bizler, Adana'daki bir fabrikanın inşaat kesiminde çalışan 70-80 kadar işçiyiz. Tüm sosyal haklardan mahrumuz. Çoğumuz, inşaat kesiminde çalışıyormuş gibi gösterildiğimiz halde kadrolu işçilerle beraber katlama, ambalaj v.s. kesimlerinde çalıştırılıyoruz. İçimizde, kadrosuz ve sosyal haklardan mahrum bırakılmış kadın işçi arkadaşlarımız da vardır. Erkek arkadaşların inşaat amelesi olarak gösterilmesi mantığa uysa bile, BAYAN ARKADAŞLARIN İNŞAATTA AMELE OLARAK GÖSTERİLMESİ, ARKADAŞLARIMIZIN SOSYAL HAKLARDAN MAHRUM BIRAKILMASI YERYÜZÜNÜN HİÇBİR ÜLKESİNDE GÖRÜLMEMİŞTİR. Bu, kapitalistlerin, işçi sınıfı üzerinde oynadıkları oyunlardan biridir.

Bizler bu durumu işyerinde yetkili olan sarı sendika Teksif temsilcilerine anlattık. Cevap olarak "Siz bizim üyemiz değilsiniz. Biz sizin hakkınızı arıyamayız. Sizin için patrona karşı gelip, müteahhidin ekmeğine mani olamayız." dediler.

Bizler sigortalı ve sendikalı olabilmek için nasıl bir yol izlemeliyiz. Bu hususta bize yardımcı olmanızı bekleriz.

ADANA'DAN BİR İŞÇİ

Adana'lı isci arkadaş,

Sizin mektubunuza benzer birçok mektup aldık. Bunun için sizlere cevap verirken aynı zamanda diğer arkadaşlara da cevap vermiş olacağız.

Sizin meseleniz şu: Esas işveren sigorta priminizi, verginizi ödememek, toplu iş sözleşmesinden yararlanmanızı önlemek için sizi müteahhit, işçisi gibi gösteriyor. Sonra da bir kısmınızı İnşaatta, bir kısmınızı da katlama ve ambalaj işlerinde çalıştırıyor. Yani bir kısmınız müteahhidin işinde çalıştırılırken diğerlerinizi kendi işinde çalıştırıyor.

Arkadaşlar bu meselenize iki yoldan çözüm aranabilir;

1) Biz işçiler ekonomik mücadelemizi güçlü olarak sürdürebilmek için sendikalaşırız. Yasalar müteahhidin işçilerinin de bir sendikaya üye olup sözleşme yapmalarına imkân veriyor. İnsaat işkolunda devrimci bir sendikaya üye olursanız, İş Kanununun 1. Maddesindeki hükümlerden yararlanarak toplu iş sözleşmesi imzalayabilir. Çünkü İş Yasasının 1. maddesinde "işin yapıldığı yere işyeri denilir." denmektedir. Ayrıca aynı maddenin son fıkrasında ise "Bir işverenden belirli bir işin bir bölümünde veya eklentilerinde iş alan ve işçilerini münhasıran o işyerinde çalıştıran diğer bir iş verenin kendi işçilerine karşı o işyeri ile ilgili ve bu kanundan doğan yüklenimlerinden asıl işveren de birlikte sorumludur." denilmektedir. Bu maddenin metninden açıkça anlaşılacağı gibi, esas işveren size karşı müteahhitle birlikte sorumludur. Ayrıca sendikanız toplu iş sözleşmesi yaparsa ya da grev kararı alırsa, grev kararının ya da toplu iş sözleşmesinin uygulanacağı yer şimdi işinizi yaptığınız esas işverenin işyeridir. Ayrıca müteahhit sigortanızı yaptırmamışsa, ücretlerinizi, eksik ödemiş ya da yasalardan doğan haklarınızı eksik vermişse bu haklarınızı esas işverenden de isteyebilirsiniz.

Ancak bu yol mücadelemizde izlememiz gereken doğru yol olmasına rağmen bazı güçlüklerle karşılaşılan bir yoldur. Böyle durumlarda genel olarak işveren durumu anlar ya işçilerin iş akdini topluca müteahhide feshettirir ya da kendisi müteahhidin anlaşmasını sona erdirerek işçileri kapı dışarı koyar. Bu mücadelenin başarıya ulaşması için devrimci ve yasaların inceliklerini bilen sendika yöneticilerine gerek vardır

2) Yasalardan doğan haklarımızın alınması için ilgili yerlere dilekçe yazabiliriz. Bunun için size iki dilekçe örneği veriyoruz. Uygun görürseniz bu dilekçelerin boş yerlerini doldurarak ilgili yerlere verebilirsiniz.

Örnek I

Bölge Çalışma Müdürlüğüne
Adana

Biz .... tarihinden beri .... adresinde kurulu .... işyerinde .... işçisi olarak çalışıyoruz. İşveren sigortamızı yaptırmadı. Vergimizi ödemiyor. Ağır şartlarda çalışıp toplu iş sözleşmesinden yararlandırılmıyoruz. Üstelik geçici işçi sayılıyoruz. Müteahhit işçisi gibi gösteriliyoruz. Aslında uzun zamandır kadrolu işçilerin işlerini yapıyoruz. Yukardaki işverenin uygulaması yasalara aykırıdır. Bu sebeple işyerimize tetkikatta bulunmak üzere iş müfettişi gönderilerek, kadrolu daimi işçi olduğumuzun, sigortamızın yaptırılmadığının tesbit edilmesini işverene ve .... sendikasına yazı yazarak sözleşmeden yararlandırılmamızın teminini rica ederiz.

Adınız, Soyadınız
Ev Adresiniz
İmzanız.

Not: Müfettiş tetkikatı yapılırken adlarımızın işverenden gizli tutulmasını rica ederiz.

Örnek 2

Sosyal Sigortalar Kurumu Şube Müdürlüğüne
Adana

.... tarihinden beri, ... adresinde kurulu .... işyerinde .... işçisi olarak çalışmaktayım. İşveren sigortamı yaptırmadı. Defalarca Müdürlüğünüzce gönderilen müfettişler işyerimizde tetkikatta bulundukları halde, bizim durumumuzda bir değişiklik olmadı.

İşyerimize müfettiş göndererek durumumuzun tesbitini, şimdiye kadar ödenmiyen primlerimizin işverenden alınmasını, işe girdiğimizden itibaren sigortalı olmamızın sağlanmasını 506 sayılı yasanın 9 ve 10 maddeleri gereğince arz ve talep ederiz. (Adımızın işverenden gizli tutulmasını rica ederiz.)

Adınız, Soyadınız
Ev Adresiniz
İmzanız

Bu dilekçeleri vermekle de her zaman mesele hallolmaz. Bildiğiniz gibi kapitalist düzende işverenlerin baskı ve zulmüne karşı mücadele etmede yasaların işçilerden yana olması çok kere bir şey ifade etmiyor. Ama biz işçilere düşen görev, yasalar patronlar tarafından yapılmıştır demeden öğrenmeliyiz. İşçi arkadaşlar bu yasaları öğrenip uygulanması uğruna mücadele etmeyi küçümsememelidirler. Kısaca hem bu yasaları, burjuva yasalarını öğrenmeli hem de uygulanması için mücadele etmeliyiz. Elbette sadece uygulanması için değil işverenlerden yana olan maddelerin değiştirilmesi için de mücadele edeceğiz.

BU İŞYERİNDE GREV VAR

Çukurova'lı arkadaş size işverenin uyguladığı baskının (özellikle kadın işçilere), bütün dünyada görülmediğinin doğru olmadığı kanısındayız. Çünkü, bir patron, başka bir patrondan sömürü biçimlerini öğrenir. Yeni öğrenen, öğrendiğini geliştirir. Böylece sömürü katmerleşir. İşçilerin köylülerin bilinçli, teşkilatlı olmadıkları yerlerde, bu katmerli sömürü, baskı ve zulüm sürer.

BİR ANA DİYOR Kİ: "BUNDAN SONRA EVLATLARIMIZA DÖNEN NAMLULARIN KARŞISINDA BİZ DE VARIZ..."

"HALKIN KURTULUŞU" GAZETESİNE,

Ben bir köylü kadınıyım. Şimdiye kadar derdimizi yazdığımız gibi yayınlayan gazetemiz yoktu. Arzu ettiğimiz gibi bir gazeteye kavuştuğumuz için çok sevinçliyim.

Günlerdir içimi kemiren derdi dökmek istiyorum. Bir hafta önce gazeteler "Yahya Demirel tutuklama kararı verilmesine rağmen kaçıyor" diye yazıyorlardı. 3 gün sonra kendi teslim oldu diye okuduk.

Malatya'da tuzak kurularak vahşice öldürülen üç yurtsever evladımız helikopterlerle bombalandı. Vahşet saçan bu olayı Vali, Emniyet Müdürü ve yüzlerce gözü dönmüş MİT, asker, polis müdafaasiz yavrularımızı öldürdüler, yapmadık hakaret bırakmadılar. Bu vahşi olayı operasyon diye adlandırıp mükafatlandırıldılar.

Üç gün elini kolunu sallayıp gezen Yahya Bey'e kelepçe bile takmayan Küçüktiryaki'ler, Asiltürk'ler ve komando sürülerinin helikopterleri hani? Mükafatlandırılan polisler neden yakalamadılar?

Bombalar, hakaretler, işkenceler sadece halkın evlatlarına mı? Unutmasınlar ki analar yüzlerce, binlerce öyle evlatlar yetiştiriyor ve yetiştirmekte. Bundan sonra evlatlarımıza dönen namluların karşısında biz de varız.

ÇORUM'DAN BİR ANA

"İşçi-Köylü Bütün Sömürülen Kardeşler; Bir Avuç Sömürücünün, Ezilen Milyonların Sırtından Saltanat Sürmesine Göz Yummayalım"

Tüm emeği ile geçinen, çoğunluklarla bulunan kardeşler, artık uyanma zamanımız gelmiş geçiyor. Daha fazla vakit kayıp etmeden uyanalım, demokratik mücadelemize en etkin biçimde devam edelim. Faşist iktidarla çoğunlukta olan bizlerin yoğun bir mücadeleye girmesi artık demokratik doğal bir hak olmuştur. Demokratik güçlerin el birliği edip bu durumu son verme zamanı gelmiştir.

Ben bir köylüyüm. Biz köylümüzde mahsul olarak arpa, buğday, pirinç, elma, üzüm üretmekteyiz. Hiç bir zaman bu mahsullerin emek karşılığını alamıyoruz. Değer fiyatına satamıyoruz. Aracı ve tefeciler mahsulü bizden dize fiyatına alıp, stok yaparak bizden aldığı malı tekrar bizlere altı, yedi misli fiyatla satıyorlar. Bu düzen, zahmetini çekerek binbir güçlükle yetiştirdiğimiz mahsulün kârını dört tane vurguncuya yediriyor, onlara milyonlar kazandırıyor.

Kazamız Tosya'nın 53 köyü var. Ortalama 200 hane olan bu köylerin 38'inde orman bulunmaktadır. Orman İdaresi bu köylerde köylüye kesim yaptırır, ürünü envai haline getirir ve son depoya indirme ücreti olarak metre küp başına 125 lira öder. Depoda istif edilmesi de devlete en çok 250 liraya mal olur ve kollarımızı bacaklarımızı, hayatımızı kaybetmek tehlikesiyle karşı karşıya kalarak yaptığımız iş karşılığında biz 125 liraya yetinmeye zorlanırken aynı metreküp kereste 1200 liradan satışa çıkarılır. Orman İdaresiyle anlaşan birkaç tane vurguncu bu kerestelerini kapışırlar ve üretimde zerre kadar katkıları olmadan piyasaya 2400-2500 liraya satarlar, aradaki farkı zahmetsizce cebe indirirler.

Onlar, bu nimetlerden herkesten çok daha fazla yararlanma imkanını nasıl sağlıyorlar? Orman İdaresinin büyüklerine hatta bu düzenin hükümetine sırtlarını dayamadan bunu başarabilirler mi?

Onlar Orman İdaresiyle, hükümetle, devletle elele vermişler, milyonlarca işçinin, köylünün emeklerini cepleriine indiriyorlar. Buna karşı çıkan herkesi horluyor, eziyorlar. Devrimcileri öldürüp, toptan imha etmeye uğraşıyorlar.

İşçi, köylü bütün sömürülen kardeşler, bir avuç sömürücünün ezilen milyonların sırtından saltanat sürmesine göz yummayalım. Onların köleleri olmayalım. Onlar bir avuç, biz ise milyonlarız!

KAHROLSUN FAŞİZM
KAHROLSUN EMPERYALİZM
YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE
YAŞASIN BÜTÜN EZİLEN ULUSLARIN BAĞIMSIZLIK VE KURTULUŞ MÜCADELESİ

KASTAMONU-TOSYA'DAN BİR DEVRİMCİ KÖYLÜ

Revizyonist Mut TÖB-DER Yöneticileri Zoru Görünce Nedamet Getirdiler

"HALKIN KURTULUŞU" GAZETESİNE

1975'in Ekim ayında Mut Töb-Der şubesi "Halk Ozanları Dostlar Gecesi" adında bir gece düzenlemişti. Gecenin yapılması bir ay önceden kararlaştırılmasına rağmen gece için gittiğimizde hiçbir hazırlık çalışması yapılmadığını gördük. Buna rağmen gecenin yapılmasını için devrimci gençler, ozanlar ve bazı öğretmenler tüm gayretimizi sarfettik. Töb-Der'in revizyonist yöneticileri gecenin yapılmasına taraftar değillerdi. Fakat devrimcilerin eleştirileri karşısında bazı şartlarla geceyi yapabileceklerini söylediler. "Gece için hiçbir sorumluluk kabul edemiyeceklerini sadece yardımcı olabileceklerini" söylediler. Sözde devrimci geçinen fakat özünde burjuvaziye hizmet eden revizyonist TÖB DER yöneticileri gecede halkın haklı taleplerini dile getirmesine, yani slogan atılmasına karşı çıktılar. "Bu Töb-Der için zararlı olabilir" dediler. Fakat şu bilmedikleri ki halkın günden güne gelişen ve bir sel gibi kabaran büyüyen devrimci mücadelesini ne burjuvazinin kanlı diktatörlüğü faşizm, ne de onun de uzlaşıcı ve teslimiyetçi bir karakter taşıyan revizyonizm durduramayacaktır.

Verimsiz çalışmaya rağmen gece yine de çok başarılı geçmiştir. Halk ozanı aşık Şettari, Aşık Hasan Irgat, Aşık Dündari ve Özlem Şah'ın söylediği devrimci türküler halkı coşturmuştur. Halk, ozanların ikinci bir defa sahneye çıkmalarını istemiştir. Bu arada MC iktidarının eli coplu polisleri geceyi yarıda kesmek istemişlerse de ozanların halkın direnişi karşısında gece, geç saatlere kadar devam etmiştir.

Geceden sonra ozanlar hiç bir gerekçe gösterilmeden tutuklanmışlardır. Töb-Der'in revizyonist yöneticileri, olaya hiç bir müdahalede bulunmayarak seyirci kalmışlardır. Üç gün sonra ozanlara birlikte Adana Devlet Güvenlik Mahkemesine götürülen Töb-Der yöneticileri verdikleri ifadede "biz bu ozanların devrimci olduklarını ve böyle şeyler söyleyeceklerini bilmiyorduk" demişlerdir. Revizyonist yöneticiler burjuva pişlikleriyle örtülü gerçek yüzlerini göstermişlerdir.

Revizyonist yöneticiler bu ifadeden sonra bırakılmışlardır. Devlet güvenlik mahkemesinde yargılanan ozanlar "DGM"lerinin yasal bir yargı organı olmadığını ve belli bir sınıfa hizmet ettiğini" söyleyerek ifade vermemişlerdir. Burjuvazinin çanak yalayıcılığını yapan ve belini MC iktidarına dayayan faşist mahkeme heyeti ozanlara "Komünizm propagandasi yaptıkları" gerekçesiyle 4 er yıl 2 şer ay hapis ve 2 şer sene sürgün cezası vermiştir.

MUT'TAN BİR DEVRİMCİ

YÜRÜ

Hangi güne duruyorsun arkadaş!
Yürü, halkla olanca hızınla yürü
Bıçak geldi taa, koluna dayandı
Oğlunla, kızınla, karınla yürü.

Sözüm sana işçi kardaş, bak dinle!
Gün bugündür yürü, zaman seninle
Ayağından kesilirsen elinle
Olmazsa dişinle dizinle yürü.

Sen işçi kardaşım, sen benim gibisin!
Böyle yaşamaktan mevla durup yürü
Kahrolası kuru bir dilim ekmeğe
baktığın gözünle yürü

Sen yazar kardaşım, daha derinden yürü!
Vuruş ön safların birinde.
Bu kaba kuvvetin her seferinde
Beyninden saçılan yazınla yürü.

Sen emekçi dostum bir daha yine
Düşman hançer indirmeden derine
Sen onun alnının orta yerine
Hırsınla, dişinle, dilinle yürü

Hey, benim milletim, dönen makine!
Yürü uyan makinenin sesine
İleri halkların tam sesine
Gecinden olmasın, tezinle yürü...

A. ASLAN

BİZE EMEKÇİ DERLER;

Güneşe giden yol benim,
Bükülmeyen kol benim,
Bize emekçi derler!...
Kükreyecek sol benim.

Sağın korkusu benim,
Solun vurgusu benim,
Bize emekçi derler!...
Halkın duygusu benim.

Ezilen kardaş benim,
Ölen arkadaş benim,
Bize emekçi derler!...
Ağır basan taş benim.

C. ÜNAL

ŞEHRİ, YOLU BİNAYI, TÜM HAYATI YARATAN BİZİZ. GÖRÜN BAKIN NE HALDEYİZ....

TÜRKİYE'DEKİ DEMOKRATİK KURULUŞLARA ADANA'DAN SESLENİYORUZ.

Bizler Çukurova'nın mevsimlik işçileriyiz. Tüm yurdumuzun mevsimlik işçilerinin bir parçasıyız. Kör boğaz, nafaka uğruna, halden düşmüş tebdil gezeriz. Kurdun kuşun yuvası vardır. Bizim yuvamız yok. Diyar diyar dolaşırız. Ömrümüzü böyle geçiririz. Bir gün ya sıtma ya verem alır götürür birimizi. Giden kurtulur, geride kalan omuzlar. Rezaletin en pervasızını çekeriz. Çilemiz bu.

Ey tüm devrimciler, yurtseverler, demokratlar, Bu gün Adana'nın Çakmak Caddesi üzerinde bir han vardır. İsmi Niğde Han. Burada mevsimlik işçiler yatar. Tüm Çukurovaya uğrayan, Yurdumuzun mevsimlik işçileri buradan nasibini alır. Bu Han ki, özelliklerine bakın. Penceresi yok. Havasız. En az beş kişi bir arada yatar. Yatakları çaput ve çiyitli pamuklar doldurulmuştur. Yıkanma ve temizlik senede bir nasip olmaz. Burada iki ay normal yatan bir insan, hastalanmak için gerekli mikrobu alır. Bit, pire, tahtakurusu, fare yatakların en samimi arkadaşıdır. Gerçi biz işçilerin üzerindeki çulun bundan pek fazla farkı yok. Bu elbise ile başka bir otel gitsek bizi almazlar. Zaten gidemeyiz de. Çünkü gündelik kazancımız yalnız o otelin yatak ücretine yeter. Yememizi içmemizi yasak etmeliyiz. Bir kaç kişi birleşip de bir oda kiralayalım desek; bekârsınız diye kimse ev vermez. Bu da, şu anki demokrasinin bize uyguladığı ambargo. Evet, burada bu şartlar altında ne yaparsınız diye sorun bize. Mesleğimizin ismi; iş gücümüzü satmak için adam aramak. Kimimiz bu satışı yapar. Kimimiz o gün iş gücünü satamaz. Satışı yapamayanlar o gün oruç tutarız. Şafakla kalkıp cadenin kenarına toplanırız. Acaba kim bir an önce bizi götürüp de sırtımıza biner diye. Evet yüzde onunu yazdığımız bu çilenin altında yaşarken, bu dertlerimizi bize unutturacak bir dert daha yükledi bize MC hükümeti. Adana Emniyet Müdürünün emri: Topluca şehrin içinde duruyormuşuz. Toplu durmak, şehrin rengini bozmak yasakmış. Polisler, son model arabalarla canavar düdüğü çalıp bizi çil yavrusu gibi dağıtıyor. O da yetmiyormuş gibi on onbeş kişilik guruplarla içimize dalıp bizi tekme tokat copla dövüyor, kovalıyor. Gerekçe: çulumuz bozukmuş!

Bizim bir suçumuz daha var aslında. Bu şehiri yapıp, onlara ve o zümreye teslim etmek. Evet bütün suçumuz bu. şehrin rengini bozuyormuş yırtık elbiselerimiz. Demokrasi utanıyormuş. Onun için toplu durmayıp, boyun bükerek mutlaka dağılacakmışız. Hele bir de bu döneklerin demokrasisi bir gazetede nasıl yazılı. Ona hep birlikte bakalım DEVLET ÇALIŞANLARIN İNSANCA YAŞAMASI İÇİN SOSYAL, İKTİSADİ VE MALİ TEDBİRLERLE ÇALIŞANLARI KORUR VE ÇALIŞMAYI DESTEKLER.

ANAYASA MADDE: 42

Öyle ise bu herifler dönek. Yazdıkları yaptıkları meydanda. İkinci bir deyişleri. DEVLET ÇALIŞANLARIN ADALETLİ VE İNSAN HAYSİYETİNE YARAŞIR BİR ÜCRET ELDE EDEBİLMESİ İÇİN GEREKLİ TEDBİRLERİ ALIR.

ANAYASA MADDE: 45

Ey tüm büyük millet meclisindeki parlamenterler. Biz bu haldeyiz Sıkı sarılın sandalyelerinize, bir sanık olarak oturuncaya kadar. Ey sırmalı generaller biz bu haldeyiz, takın altın madalyaları omuzunuza. Ey emekçi yoksul halkım. Şehiri, yolu, binayı tüm hayatı yaratan biziz. Görün bakın ne haldeyiz.

ADANA'DAN BİR MEVSİMLİK İŞÇİ

"HALKIN KURTULUŞU"NA.

Bizler örgütlenme mücadelesinde işten haksızca kovulan işçiler olarak, gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na haberlerimizi iletiriz.

Bizler Batı Tekstil işçileriyiz. Günümüz şartlarında örgütlenmenin hız kazanması gerektiğini bilen işçiler olarak DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'nda örgütlenme mücadelesine girdik. Mücadelemiz istenen boyutlara ulaşmış değil. Ama iş yerimizde çalışan işçilerin dörtte üç çoğunluğunu sağlayarak sendikadan, işveren Yahya Tatari'yi toplu sözleşme görüşmelerine çağırmasını istedik. Bu dönemde 3 arkadaş işten kovulduk. Ayrıca bizlere yardımcı olmak isteyen 3'de memurun işine son verildi. Bizlerin işverenin yapmış olduğu çıkışlara karşı tavrımız şu oldu; Bir saatlik iş bırakma, yemeği boykot, istihsali düşürme, servis arabasını boykot gibi eylemler yaptık. Bizlerin küçük çapta da olsa bu tür eylemleri, gerek sendika ağaları, gerekse işverenler ve onların çanak yalayıcıları tarafından engellenmek istendi. Bizim kararlılığımız karşısında onların bu istekleri bizler tarafından durduruldu. Fakat, mücadele sadece sendikaya girmekle kalmayacak. Mücadelemiz kısa dönemde demokratik talepler, uzun vadede ise işçilerin, köylülerin ve tüm yurtseverlerin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi olacaktır. Bizler bu mücadelenin birer erleri olduğumuzu ve iktidar mücadelesinde kararlılıkla yürüdüğümüzü, gelişen devrimci mücadelemizde ister Türk-İş, ister DİSK, ister bağımsız sendikalar içerisinde, isterse TSİP, TİP, CHP, TEP; reformist, revizyonist, oportünist ve de ekonomist işçi sınıfı hainlerine karşı mücadelemizi sürdüreceğiz.

Ayrıca ABD emperyalizminin hegemonyasına, içeride onların işbirlikçilerine ve gericilere karşı olduğumuzu bildirirken, Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılmacılığına ve revizyonizme karşı olduğumuzu belirtiriz.

Örgütlenme mücadelemizde yeni kovulmalarla, sürülmelerle, dayakla, küfürle, kemiklerine, iliklerine kadar sömürülen bizler, sınıf mücadelemizi bir arada yürütmenin kararlılığı içerisindeyiz.

Yeni çıkışlar başladı. Yine üç arkadaşımız çağırı ilanından sonra işten kovuldu. diğer arkadaşlarımıza da baskılar uygulanıyor. Çürüyen kokuşmuş düzenin ve onların çanak yalayıcılarının, iğrenç, kudurgan, yüzlerinin yazımızla, gazetemizde sergilenmesini dileriz.

KAHROLSUN PATRONLARIN İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARI.
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ.

BATI TEKSTİL İŞÇİLERİ İZMİR

HALKIN KURTULUŞU

Sungurlu'da

Faşizme ve Hayat Pahalılığına Karşı Demokratik Güçbirliği Kuruldu

Hakim sınıfların emekçi halk üzerindeki baskıları, uyguladıkları gerici tedbirler yoğunlaştıkça, ülkenin şu ya da bu köşesinde devrimci ve yurtseverler, bu faşist baskıları en iyi bir biçimde göğüsleyeb ilmek amacıyla güçlerini birleştiriyor, faşizme karşı güçbirliği sağlama yolunda ileri adımlar atıyorlar. Çorum ilinin Sungurlu kazasında da, devrimciler ve yurtseverler "Faşizme ve Hayat Pahalılığına Karşı Demokratik Güçbirliğini" oluşturdular. Bu güçbirliğini gerçekleştiren dernekler, bu girişimin amacını açıklayan bildirilerinde şöyle diyorlar:

"...Hedeflerimiz aynı olduğuna göre, ilkelerimiz aynı olduğuna göre, kitleleri kendi ekonomik ve demokratik talepleri doğrultusunda örgütlemek ve seferber etmek için, devrimcibir birlik kurmak, demokratik örgütler arasında bir güçbirliği kurmak artık bir gereklilikten öte, acil bir zorunluluk haline gelmiştir.

Bu zorunluluk, her geçen gün daha açık bir biçimde vurgulanmaktadır. Bu gerçeği ihmal etmenin, faşizmin ve halk düşmanlarının işine geleceği, ekmeğine yağ süreceği inancındayız.

Unutmayalımki birlik zaferin, dağınıklık yenilginin anahtarıdır.

Bu gerçekten hareket eden biz demokratik örgütler, aşağıdaki hedefler ve ilkeler çerçevesinde "FAŞİZME VE HAYAT PAHALILIĞINA KARŞI DEMOKRATİK GÜÇ BİRLİĞİ" kurduğumuzu kamuoyuna ve halkımıza ilan ederiz.

Faşizme ve hayat pahalılığına karşı Demokratik güç birliğine katılan örgütler:

1- Emperyalizmin talanına karşı yurdumuzda bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yanında yerlerini alarak, bu doğrultuda güçlerini birleştirmeyi amaç edinirler.

2- Faşizmin azgın terörüne karşı; devrimcilere, ilericilere, demokratlara karşı yürütülen her türlü faşist saldırı ve baskılara karşı ortak bir mücadele çizgisi oluşturmayı karar altına alırlar.

3- Mevcut demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve kullanılması, yeni demokratik hakların kazanılması yönünde ortak çaba göstermeyi, bu yöndeki her çabayı desteklemeyi demokratik mücadelenin gereği sayarlar.

4- Kitlelerin ekonomik ve demokratik taleplerini dile getirmeyi, kitlelere öncülük etmeyi ve kitleleri kendi talepleri doğrultusunda örgütlemeyi ve seferber etmeyi temel bir amaç olarak görürler, bu doğrultuda azami çabayı göstermeyi önemli bir görev kabul ederler.

5- Halkımızın bağımsızlık, demokrasi ve insanca yaşama mücadelesini hedefinden saptırmak isteyen reformize ve revizyonizme karşı mücadelede elindeki tüm olanakları kullanmayı reformizmin etkinliğinin kırılması ve revizyonizmin yayılmacılığının engellenmesi için mücadeleyi yoğunlaştırmayı karar altına alırlar.

6- Demokratik dernekler aracılığıyla yapılacak SEMİNER, TİYATRO, KONFERANS, BİLDİRİ, YAYIN ORGANI, MİTİNG vs. gibi çalışmaları ortaklaşa koordine etmeyi temel bir ilke olarak belirtirler.

7- Yukarıda sıralanan hususların yerine getirilmesi ve çalışmaların daha verimli kılınabilmesi için, güçbirliğine katılan demokratik örgüt temsilcileri GÜÇBİRLİĞİ oluşturmuşlardır.

8- Yukarıdaki hedef ve ilkeler çerçevesinde "Faşizme ve hayat pahalılığına karşı demokratik güçbirliği"ni oluşturan biz demokratik örgütler adına aşağıda imzaları bulunan temsilcileri, TÜM KÖY DERNEKLERİNİ, GENÇLİK DERNEKLERİNİ TÖB-DER ŞUBELERİNİ ve HALKEVLERİNİ ŞUBELERİNİ BU GÜÇBİRLİĞİNE KATILMAYA ÇAĞIRIYORUZ.

1- TÖB-DER SUNGURLU ŞUBESİ
2- SUNGURLU GENÇLİK KÜLTÜR DAYANIŞMA DERNEĞİ.
3- GÖKÇAM KÜLTÜR DAYANIŞMA DERNEĞİ
4- ALACA HÖYÜK DAYANIŞMA DERNEĞİ
5- KARAKAYA KÜLTÜR DAYANIŞMA DERNEĞİ
6- KARAMAHMUT KÜLTÜR DAYANIŞMA DERNEĞİ.
7- ÇAVUŞ KÖYÜ KÜLTÜR DAYANIŞMA DERNEĞİ.

Ankara'daki

Ba.ta.1.sh.

tek koymaya çalışan TİP, TSİP ve AYÖD'lü revizyonistler gerek miting sırasındaki tavırlarıyla, gerekse yaptıkları konuşmalarla faşizm karşısındaki teslimiyetçi ve uzlaşmacı tavırlarını bir kere daha sergilemiş oldular. Hazırlık çalışmalarından itibaren elele vererek mitingin devrimci bir öz taşımasını engellemeye çalıştılar. Mitingde sadece "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşizm", "Demokratik Eğitim", "Demokratik Üniversite", "Okullar Açılsın" sloganlarının atılmasını kararlaştırdılar.

Revizyonistler, faşizme karşı mücadeleyi dar sınırlar içine hapseden uzlaşmacı siyasetlerini kabul etmeyen devrimcilerin getirdikleri pankartların açılmasını, devrimci sloganların atılmasını engellemeye çalıştılar, ama başaramadılar. Devrimciler "Ülkeler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor" yazan pankartlarıyla mitinge katıldılar. Miting ve yürüyüş boyunca "İşçi Köylü Elele, Demokratik Devrimde", "Doğu'da Milli Zulme Son" "Kahrolsun Faşistler, Sosyal-Faşistler", "Bağımsız-Bloksuz Türkiye" sloganlarını haykırdılar.

Revizyonistler uzlaşmacı ve teslimiyetçi karakterleri, anti-faşist mücadelede ne kadar tutarlı oldukları, miting dağılması sırasında kendi ağızlarından bir kere daha duyuldu. Miting boyunca mikrofon başında olan ve devrimci sloganları bastırtmaya çalışan TİP'li bir revizyonist, mitingin bitiminde mikrofondan "Mitingin olaysız ve sükunet içinde geçmesini SAĞLAYAN GÜVENLİK KUVVETLERİ, bize dağılacağımız yolu göstersinler", "ARKADAŞLAR, POLİSİN İSTEDİĞİ YERDEN DAĞILALIM" çağrıları yapıyordu.

Mitingi bir an evvel dağıtabilmek için, bütün devrimci kitle eylemlerinde dağılmadan önce yapılmakta olan, devrim andını dahi içirmediler. Mikrofondan "AYÖD temsilcisi arkadaşlarla anlaştık, devrim andı içilmiyecektir"diyerek revizyonistler arası ittifakın ne kadar derin olduğunu ortaya koydular.

Mitinge katılan devrimciler, yurtseverler ve demokratlar, revizyonistlerin bu tavrına karşılık "...Emperyalizme ve faşizme karşı korkmadan, yılmadan usanmadan ve uzlaşmadan mücadele edeceklerine" and içtiler.

Polis ve Panzer Gölgesinde

Ba.ta.1.sh.

gin dağıtılacağı tehditlerine maruz kaldı.

Hakim sınıfların her türlü engellemelerine rağmen, yurtsever Atatürk Eğitim Enstitülü öğrenciler, mitingi yapmayı başardılar. Miting alanında, "Akademi Hakkımız, Söke Söke Alırız", "Gerici Eğitime Son", "Sürgünler Durdurulsun", "46 Arkadaşımız Serbest Bırakılsın" "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" gibi pankartlar taşıyan 1000 civarında öğrenci ve halk vardı.

Mitingde konuşma yapanlar, faşist baskılara, faşist diktatörlük tehlikesine karşı aktif kitle mücadelesini yükseltmenin bugün herzamankinden daha çok önem taşıdığını belirttiler. Öğrenci velilerinden iki ana, evlatlarının polis ve panzer gölgesinde eğitime zorlanmasına göz yummayacaklarını, gerici hakim sınıflara karşı mücadelede evlatlarının yanlarında olduklarını haykırdılar. Atatürk Eğitim Enstitülü konuşmacılar;

- 24 arkadaşlarının sürgünü durduruluncaya,
- 46 arkadaşları serbest bırakılıncaya,
- Akademi hakları geri verilinceye,
- 500 lira olan burs 1000 liraya çıkarılıncaya kadar boykotu sürdüreceklerini vurguladılar.

Atatürk Eğitim Enstitülü yurtseverlerin kararlı mücadelesi hakim sınıfları olduğu kadar, revizyonistleri de tecrit etti. Sovyet sosyal-emperyalizminin saldırgan yüzünü teşhir eden slogan ve pankartlar onları çılgına çevirdi.

Yurtseverlerin bu mitingi, her baskının yeni bir direnişi doğurduğu gerçeğini bir kere daha doğruladı. Gençliğin faşizme ve bütün gerici baskılara karşı mücadele azmini pekiştirdi.

Fransız Revizyonistleri

Ba.ta.1sh

BÜTÜN REVİZYONİSTLER AYNI YOLUN YOLCUSUDUR

Berlinguer'in de, Marchais'in de "tek merkez" i kabullenmemeleri onların revizyonist aileden tamamen ayrıldıkları anlamına gelmiyor. Ortak yanları dünya devrimine, halklarına ihanet eden revizyonistlerin ortak hareket etmemek için önünde önemli bir engel yoktur. Marchais'in kısım şefi bütün muhalefetine rağmen revizyonist partinin kongresine katılmadımı? Kremlin şefleri de, Berlinguer de karşılıklı birbirlerini "komünistlik"le taltif etmediler mi? Birbirlerine övgü düzmediler mi?

Proletarya diktatörlüğünün FKP tarafından, açıkça inkar edilmesi, Türkiye'deki revizyonistleri Leninizmin ilkelerini açıkça mı üstü kapalı mı inkar etmek gerekir? Berlinguer'in, Marchais'in yolunu mu, Brejnev'in, Cunhal'ın yolunu mu tutmak gerekir anlamına gelen bir tartışmanın içine soktu. TKP revizyonistleri, onların sadık şakşakçıları şeflerinin lügatındaki sözcüklerle meramlarını kölece dile getirdiler. Marchais'i, onun bir yıl önce söylediklerini tekrarlayarak eleştirdiler Onların eleştirileri, ne kadar Lenin'den aktarma yaparlarsa yapsınlar kendilerini ele veriyor. Ortodoks revizyonist TSİP'in yayın organı "Kitle"de, "...yaptığımız bu bilimsel incelemelerin sonucuna göre, Marchais'in görüşleri ve FKP'nin ilgili Kongre kararı, Marksizm Leninizm ile bağdaşmamaktadır. Evrensel ilkelerden taviz ve en azından ortodoks marksizmden sağa doğru uzaklaşmasıdır", denilmektedir. Proletarya diktatörlüğünün ve Leninizmin diğer ilkelerinin açık inkarı, ortodoks revizyonizmden değil de, ortodoks marksizmden "sağa" doğru kaymaymış, evrensel ilkelerden tavizmiş. "Bilimsel inceleme"lerinizde bir de, Lenin 'in proletarya diktatörlüğünü, inkar edenlere, proletaryanın sınıf bileşiminin değiştiğini iddia edenlere ne ad verdiğini, onları neyle taltif ettiğini aktarırsanız memnun olacağız.

FKP Kongre kararları TİP revizyonistlerinin çoğunluğunca sessiz bir destek gördü. Revizyonist "Yürüyüş" çü Y.Küçük tartışmasının "canalıcı nokta" olduğunu söylüyor. Arkasından Proletarya diktatörlüğü mü, "işçi iktidarı" mı sorusuna kesin bir cevap getiriyor: "Fakat tartışma, herşeyin ötesinde yalnızca işçi sınıfı iktidarının kaçınılmazlığını vurguluyor."

Türkiye'deki revizyonistler, hangi yolun yolcusu olursanız olun, boşuna heveslenmeyin. Devrimciler, Türkiye proletaryası, halkı size ne bir sosyal faşist diktatörlük, ne de burjuvazinin dümen suyunda "işçi iktidarı" kuracaktır. Hevesiniz kursağınızda kalacak, bütün gericilerle birlikte işçilerin, köylülerin devrimci iktidarının selinde boğulacaksınız.

Enternasyonal'in yazarı

Ba.ta.2.sh.

ı yazdı. ENTERNASYONAL' in mısraları, burjuvazinin zulmüne ve vahşi baskısına karşı mücadele için bir çağrıdır.

Hakim sınıflar tarafından gayeben ölüme mahkum edilen Komüncü Eugene Pottiers önce İngiltere'ye, daha sonra da Amerika'ya geçerek yoksulluk için yaşadı. 1886 yılındaki aftan sonra ülkesine döndü. Hasta ve yoksul olmasına rağmen Eugene Pottiers [illegible] kaybetmedi. Proleterlerin isyanı ve öfkesi sadece silahlarla değil, işçi sınıfının toplantılarında ateşli şarkılarla da ifade edilip patladığı zaman, bu toplantılarda mutlulukla okuduğu bir çok şiir yazdı. Bu son şiirler arasında "Komün ölmedi" şiiri onun daha evrensel bir dünya yaratmak için şevk ve kararlılığını ifade eder. Bu şiir, 1871 yılı komüncülerinin rüyasının gerçekleşeceğine olan inancı belirtir.

Proletaryanın devrimci şairi 1887'de yoksulluk içinde öldü. Cenaze törenini onu uğurlayan işçilerin ve halkın büyük bir kitle gösterisi haline dönüştü. Eugene Pottiers'in 25. ölüm yıldönümünde, işçi sınıfının büyük önderi Lenin, işçilere şunları söyledi: "Komün başarısızlığa uğradı. Ama Pottiers'in ENTERNASYONAL'i Komünün fikirlerini bütün dünyaya yaydı ve bugün Komün her zamankinden daha canlıdır."

İşçilerin burjuvaziye karşı bütün mücadelelerinde, grevde direnişte, sokakta, barikatlarda ve her yerde ENTERNASYONAL yeni kuşakların ve devrimlerin habercisidir.

Antep Halkı

Ba.ta.1.sh.

tılanlar "Kahrolsun Faşizm", "Bağımsız Türkiye", "İşçi Köylü Elele Demokratik Devrimde" "Yabancılar Defolsun, Kıbrıs Bağımsız Olsun", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Milletler Özgür, Halklar Kardeş", "Kurda re Azadi, Azadiya Miletan Yekitiya Xelkan", "Katil İktidar", "DGM Kapansın, Zindanlar Boşalsın" sloganlarını bağırdılar. Bunların ve benzeri sloganların yazılı olduğu yüzlerce pankart taşıdılar.

TESLİMİYETÇİLER AMAÇLARINA ULAŞAMADI

Mitingin hazırlıkları sırasında, faşizme karşı mücadele yerine teslimiyeti körükleyen örgütlerin engelleme çabaları ve bu amaçla yaymaya çalıştıkları yalan yanlış dedikodular ve söylentiler bu anti-faşist eylemi engelleyemedi. Faşizmle uzlaşan burjuva çevrelerinin "Mitingde kavga çıkacak, mitinge saldırılacak" şeklindeki dedikoduları mitingin gerçek bir anti-faşist gösteri olmasını engelleyemedi. Miting tespit edilen amaçlarına ulaştı.

Miting öncesinde olduğu gibi, miting sırasında da gerçek devrimci çizgiye karşı oyunlar devam etti. Tertip komitesinin faşizme karşı mücadele çağrısına, yanlış görüşleri savunan bazı kuruluşların, derneklerin tabanında yer alanlar, yöneticilerinin engelleme çabalarına rağmen olumlu cevap verdiler, mitinge katıldılar. Bu yüzden tecrit olan ve bunu önlemek için kendileri de mitinge katılmak zorunda kalan bu tür örgütlerin yöneticileri miting sırasında atılan bir çok devrimci sloganı engellemeye çalıştılar. Özellikle Sovyet sosyal emperyalizmini ve onun yayılmacılığını vurgulayan sloganları engellemek istediler.Fakat bütün yurtseverler ve devrimciler onların bu çabalarını boşa çıkardılar. Miting sırasında ve yürüyüş sırasında yaygın ve sürekli bir şekilde "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" sloganı, diğer sloganlarla birlikte atıldı.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM!

İstasyon meydanındaki konuşmalarda, Gaziantep Devrimci Kültür Derneği, Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneği, Gaziantep Halkla Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği, Sosyalist Parti ve Direnişteki Veliç İplik Fabrikası İşçileri adına konuşan konuşmacılar faşizmi, faşist baskı ve katliamları teşhir eden konuşmalar yaptılar. Tırmanan faşizme karşı aktif kitle eylemlerini yükseltmenin gerekli olduğunu vurguladılar. Faşist diktatörlüğü gerçekleştirme yolunda olan Amerikancı hakim sınıflara karşı mücadele verirken, Sovyet sosyal emperyalizminin yayılmacı siyasetine karşı da mücadele vermenin gerekliliğini belirttiler. Faşist tırmanışı geriletecek aktif kitle eylemlerinin, genel grev, dayanışma grevleri, iş bırakma, yürüyüş, miting eylemlerinin mutlaka gerçekleştirilmesi gerektiği her konuşmacı tarafından belirtildi.

Mitingin bitiminde onbinlerce kişi hep bir ağızdan şu andı içiyordu: "Biz işçiler, köylüler, memurlar, öğretmenler, gençler ve tüm emekçiler olarak;

Amerikan emperyalizminin işbirlikçilerinin faşizmine, Amerikancı emperyalizmine karşı mücadele ederken, sovyet sosyal emperyalizminin yayılmacılığına karşı da direneceğimize, Kürt milleti ve tüm diğer milliyetler üzerindeki baskılara karşı çıkacağımıza ve Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkını Savunmak için kanımızın son damlasına kadar mücadele edeceğimize and içeriz."

Onbinlerce anti-faşist yurtsever Gaziantepli'nin faşist tırmanışa ve katliamlara karşı yükselttiği anti-faşist mücadele bayrağını her yerde yükseltelim. Halkın gücünün yenilmezliğini dosta düşmana gösterelim.

Ata Yıldırım

Ba.ta.1.sh.

ve bunların MC iktidarından destek aldıklarını belirterek iktidarın katilleri yakalamayıp, cenaze törenine polis gönderdiğini, cenazeyi kendilerinin gömeceğini söylediler.

Ailesinin ısrarla cenazeyi alıp, arkadaşlarıyla birlikte gömmek istemesine rağmen bu istek polis tarafından reddedildi. Polis şefleri Ata YILDIRIM'ın ailesini cenazeyi hemen gömmeleri için kandırmaya çalıştılarsa da başaramadılar. Bunun üzerine polis cenazeyi zorla kaçırıp, götürdü. Cenazenin kaçırılmasını önlemek isteyen ATA YILDIRIM'ın ailesi ve yakınları polisin saldırısına uğradılar. Cenaze arabasının önüne yatan annesi, babası ve kardeşleri yerlerde sürüklendiler.

Faşist MC iktidarının polisi Cezmi'lerin, Halit'lerin, Kenan'ların, Nuray'ların, Semih'lerin cenazeleri kaldırılırken yaptığı saldırılara bir yenisini daha eklemiştir.

Şurası unutulmasın ki halkımız dökülen kanların hesabını bir gün mutlaka soracaktır.

Diyarbakır Halkı "Gençlik Köprüsü" Filmini Oynattırmadı

FAŞİSTLERİN ÇEVİRTTİĞİ FİLM DEVRİMCİ GENÇLİĞE İFTİRALAR YAĞDIRIYORDU

Diyarbakır gençliği, "Gençlik Köprüsü" isimli bir faşist propaganda filminin Dilan ve Ar sinemalarında oynatılmasını protesto etti. Gençliğin protestoları karşısında, sinema sahipleri, filmi daha birinci gün, binbir özür dileyerek, oynatmaktan vazgeçtiklerini açıkladılar.

Faşizmin halk yığınlarını yanıltmak için kullandığı demagoji ve propaganda aracı olan bu filmde, devrimci gençliğe iftiralar yağdırılıyor. Ezilen halkının kurtuluşu uğrunda gözünü kırpmadan ölüme giden gençliğe, aşağılık duygusu içinde bulunduğu, bunalıma kapıldığı ve işte bu yüzden devrimci olduğu suçlamaları yöneltiliyor.

Hitler'in SS kıtalarında olduğu gibi, Mussolini'nin çetelerinde olduğu gibi ve şimdi de ülkemizde Ülkü Ocakları ve diğer faşist kuruluşlarda olduğu gibi kiralık katillerden, serserilerden, bilinçli halk düşmanlarından oluşan faşist çetelere ise övgüler düzülüyor.

Bu film; yurtsever gençliğin mücadelesini bastırmaya ve etkisiz kılmaya yönelik faşist ve gerici saldırıların bir parçasıdır.

Şanlı bir devrimci geçmişi olan devrimci gençliğimiz ve halkımız dün Diyarbakır'da olduğu gibi, her yerde bu oyunları bozacak, saldırıları etkisiz kılacaktır.

Türkiye ve Yunanistan Halkları

Ba.ta.1.sh.

İKİ ÜLKENİN HALKLARI ARASINDA DÜŞMANLIĞI KÖRÜKLEYEREK, İKİ ÜLKE ARASINDA BİR SAVAŞ HAVASI YARATARAK, HAKİM SINIFLAR BİR YANDAN DAHA FAZLA ZENGİNLEŞMENİN BİR YANDAN DA HALKIN SIRTINDAN HALKA KARŞI SİLAHLANMANIN YOLUNA BAKIYORLAR.

HAKİM SINIFLARIN EN GERİCİ KESİMLERİ ULUSLAR VE HALKLAR ARASINDA DÜŞMANLIĞI KÖRÜKLÜYORLAR, ULUSAL SALDIRGANLIĞI YAYMAYA ÇALIŞIYORLAR. ONLAR BU YOLLA BİR YANDAN FAŞİZMİN KİTLE TEMELİNİ GENİŞLETMEYE, BİR YANDAN DA FAŞİST TIRMANIŞI GÖZLERDEN GİZLEMEYE ÇALIŞIYORLAR

İşbirlikçi hakim sınıflar iki ülke arasında bir savaş havası yaratarak fazla silahlanmanın ve bunun yükünü gene halkın sırtına vurmanın şartlarını yaratmaya çalışıyorlar. Uluslararası silah tekellerinden alınan silahların parası halkın sırtına yüklenirken, tekeller bu işten aslan payını alıyorlar; hakim sınıfların temsilcileri, yüksek rütbeli subaylar, büyük memurlar da rüşvet olarak verilen paralarla ceplerini tıka basa dolduruyorlar

"Ulusal savaş sanayii" aldatmacalarıyla, işbirlikçi tekelci burjuvazi halkın sırtından yeni yatırımların gerçekleştirilmesi için kamuoyu hazırlıyor. Halktan toplanan paralarla ordu ve polis halka karşı silahlandırılıyor. Hakim sınıflar bu meselede revizyonist-reformist sendika ağalarının sarı sendikacıların ve revizyonist ve reformist partilerin yardımlarını da şimdiden hesaplıyorlar. Onların işgali alkışlayarak siyasal destek yoluyla, halkı hakim sınıflar yararına kandırma yoluyla, işçilere bir günlük bedava çalışmayı öğütleme yoluyla kendilerine yardımcı olacaklarını Kıbrıs işgali dönemindeki tecrübelerinden çok iyi biliyorlar. Revizyonist reformist sendika ağalarının, sarı sendikaların marifetleriyle sendika kasalarından, orduyu güçlendirme vakıflarına ve oradan da işbirlikçi tekelci burjuvaziye ve uluslararası silah tekellerine akan, yüksek rütbeli subayların ceplerini dolduran paraları unutmadılar.

Irkçılık ve milliyetçilik demagojileri faşizmin en beylik silahlarıdır. Faşizm ülke içinde ezilen ve sömürülen halka, ezilen ulus ve milliyetlere karşı girişilmiş amansız bir saldırıdır. Dışarda ise o, ırkçılık ve milliyetçilik demagojileri ile diğer ulus ve halklara karşı düşmanlığı, ulusal saldırganlığı körükler.

Ülkemizde hakim sınıflar Kıbrıs ve Ege'deki buhran temeli üzerinde, Yunanistan halkına karşı düşmanlığı yaymaya ve halkın dikkatini dış olaylara çekmeye, ülke içinde olanları örtmeye çalışıyor. Onlar faşist baskıları, saldırıları ve katliamları örtmek için bu yolu seçiyorlar. Onlar bu yolla ülke içindeki baskı ve sömürüye, faşist tırmanışa güya bir sebep göstererek faşizmin kitle temelini genişletmeye çalışıyorlar.

Hakim sınıfların en gerici kesimleri faşist diktatörlüğü gerçekleştirmede esas olarak orduya ve diğer devlet kurumlarına dayanıyorlar. Bir savaş havası yaratmak militarizmin ve ordunun siyasi hayattaki rolünü daha da yükseltmeye yarar.

Kıbrıs sıkıyönetimlerinden edindikleri tecrübeleriyle, yükselen halk hareketine karşı sıkıyönetim için şimdiden halkı hedef almayı gizleyebilecek sebepler yaratıyorlar. "Ege'deki buhrana karşı sıkıyönetim" adıyla işçilerin köylülerin mücadelesini kanla bastırma imkanını hazır tutmak istiyorlar

Kıbrıs işgali ve işgal sırasında Türk, Rum milliyet farkı gözetmeden yapılan zulüm ve soygun, "Barış harekatı", "Demokrasi ihracı" demagojilerini yerlebir etti, halkımızın gözünü açtı.

Faşist tırmanış bize düşmanımızın kimler olduğunu daha da iyi gösteriyor. İşçi sınıfı ve halk üzerinde uygulanan baskı, girişilen katliamlar, sendika kasalarından boşaltılan, fakir halkın cebinden toplanan paralarla kime karşı silahlanıldığını, ortaya koyuyor. Rüşvet olayları [illegible] paraların bir kısmını hangi generallerin yediklerini açığa çıkarıyor.

Yunanistan ve Türkiye halklarının düşmanları birdir: ABD ve Sovyet sosyal-emperyalistleri ve onların işbirlikçileri hakim sınıflar ...

Diyarbakır'da

Ba.ta.1.sh

DİYARBAKIR HALKI YURTSEVER GENÇLİĞİN YANINDA SAF TUTTU

Polisin, okul idaresinin ve faşist komandoların baskılarının yoğunlaşması üzerine Diyarbakır Eğitim Enstitüsü öğrencileri 29 Şubatta bir miting düzenlediler. Polis halkın yürüyüşe ve mitinge katılmasını önlemek için şehre giden yolları tuttu. Halkı miting alanından uzaklaştırmaya çalıştı. Mitinge gelmek isteyen bir gazeteciyi tartakladı. Miting tertip komitesine, miting öncesinden başlayarak sürekli baskı yapıldı.

Ama sonunda, çok soğuk ve fırtınalı bir havaya rağmen, halkın yürüyüşünü engelleyemediler. Binlerce Diyarbakır'lı, katliamları, kıyımları ve gerici eğitim sistemini lanetlediler.

Yürüyüş ve mitinge engellemeye çalışan yalnızca polis değildi. Reformistler de faşistlere ellerinden gelen yardımı yaptılar. Yürüyüş ve mitinge katılmadılar. Kendi güdümlerindeki bir kaç derneği de eyleme sokmadılar. Diyarbakır mitingi bir kez daha ortaya koymuştur ki bunlar, sonuçta halka değil, halkın düşmanlarına hizmet ediyorlar, faşizme karşı mücadeleyi geliştirmek yerine engellemeye çalışıyorlar. CHP'ye umut bağlamış bir çok insanı da pasifleştirmek istemektedirler. Faşizme karşı mücadele ederken bunlara karşı da mücadele etmeliyiz. Her yerde faşizme karşı en geniş kitle gösterileri düzenlemeliyiz. Antep, Diyarbakır ve İzmir'deki yeni anti-faşist kitle gösterileri izlemelidir.

İmranlı Halkı

Ba.ta.1.sh.

yurtsever öğretmenlerin açığa alınmaları, [illegible] verdiği ortaya çıkmıştır.

Hakim sınıflar, halkımızın gelişen kurtuluş mücadelesini [illegible] bölgelerinde [illegible] alevi sünni çatışmasına dönüştürmeye çalışmaktadırlar. [illegible]

Halkımız meselesinin bilincine varmış, [illegible] alevi - sünni çatışması olmadığını, ezilen sınıfların kurtuluş mücadelesi olduğunu bilmektedir.

Baskı, terör ve zulüm halkımızın gelişen mücadelesini durduramayacak, aksine kurtuluş mücadelemiz her geçen gün güçlenecektir.

KAHROLSUN FAŞİZM VE EMPERYALİZM. HALKIMIZ FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORACAKTIR

İMRANLI'DAN BİR GURUP DEVRİMCİ